

னானச்சுடர்

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

ஆடி

2024

319ஆவது மலர்

ஸ்ரீ
முருகா

வெளியீடு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம கல்வ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள் வடி

பொருள் :

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

கண்ணுடையவர்கள் என்று உயர்வாகக் கூறப்படுவார் கற்றவரே; கல்லாதவர் முகத்திரண்டு புண்ணை உடையவர் ஆவர். (393)

பொருள் :

உவம்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்.

யாவரும் மகிழுமாறு நண்பர்களோடு கலந்து, இவரை மறுபடியும் நாம் எப்படிச் சந்திப்போம் என்று அவர்கள் நினைக்குமாறு நீங்குதலே கற்றறிந்தாரது தன்மையாகும்.

(394)

நற்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

அரகர சிவசிவ மறையோனே

வேணியிற் காங்கை தரித்தவனே
வேழத்தின் தோலை யரித்தவனே 06

பாற்கடல் தன்னை அழைத்தவனே
பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தவனே 07

நூற்பொருள் தன்னை விரித்தவனே
நுண்ணிடை யாள்தன் இடத்தவனே 08

தில்லையில் ஆடிய சிற்பரனே
சிவசிவ சிவசிவ தற்பரனே 09

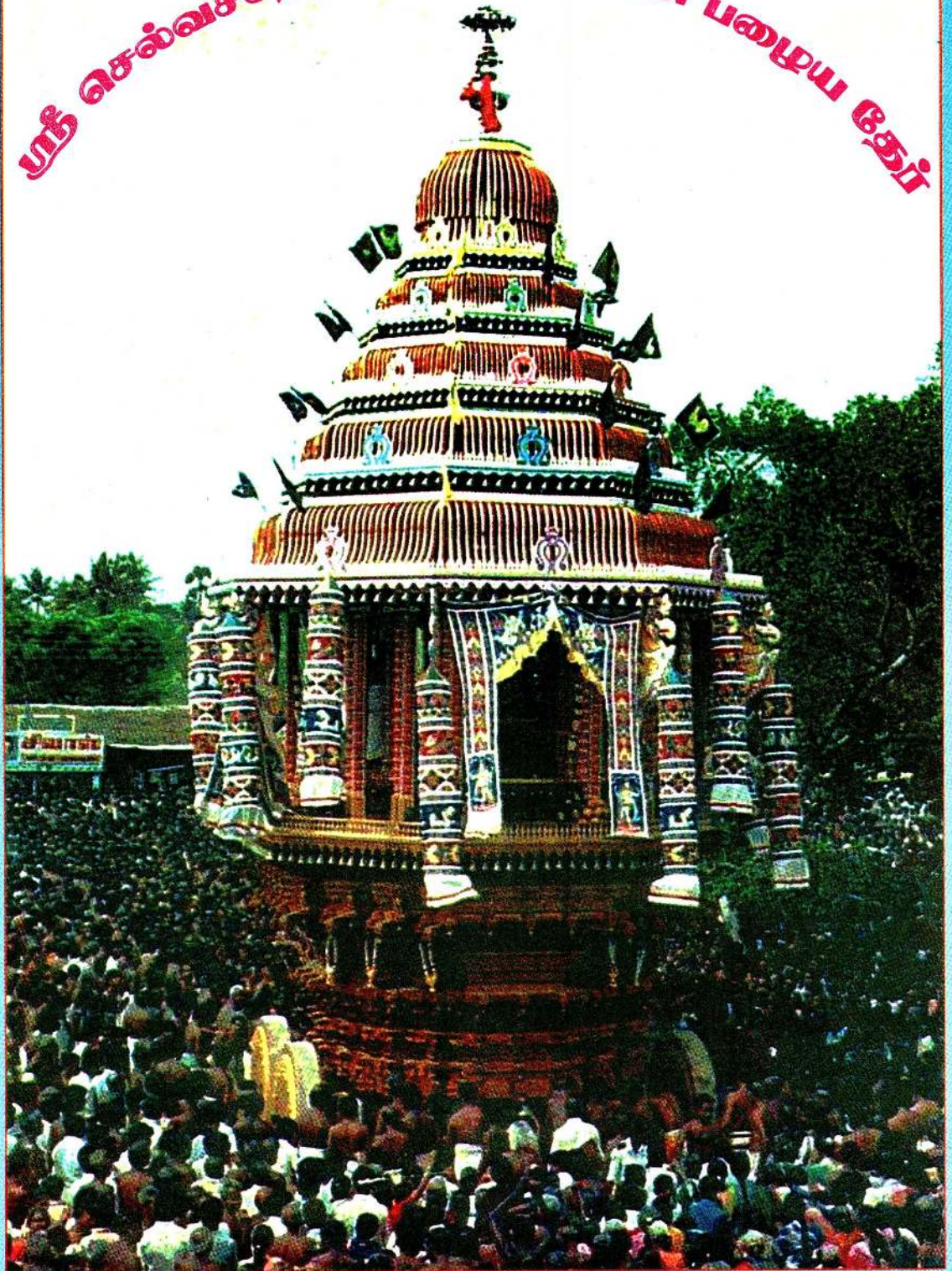
எல்லையில் லாவருள் தந்தவனே
என்போல் நல்லையில் வந்தவனே 10

நானாச்சுடர்

வெளியீடு
சுந்தரித்யாள் ஓச்சிராம சைவ கலை பண்பாட்டும் பேரவை

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தின் பழைய தேர்

நான்கு - 3

சுடர் - 319

2024

பொருளடக்கம்

ஆடி

வல்லி நதிக்கரையில்...	கே.எஸ். சிவஞானராஜா	01 - 02
சமயக்குரவர் நால்வரில்...	பு. கதிரித்தம்பி	03 - 04
பகவத்கீதையின் தத்துவம்	பூ. சோதிநாதன்	05 - 08
மெய்ஞ்ஞானமும்...	வி. செல்வரத்தினம்	09 - 15
விநாயகப் பெருமான்	கு. சிவபாலராஜா	16 - 19
கதிர்காமம்	ம. சிவயோகசுந்தரம்	20 - 23
வழித்துணை	ஆசுகவி செ. சிவசுப்பிரமணியம்	24 - 25
அன்பும் ஆன்மீகமும்	திருமதி ஜெ. இராஜேஸ்வரி	26 - 27
நித்திய அன்னப்பணி	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	28 - 31
மாணிக்க மாமணியே...	திருமதி தி. இந்திரா	32 - 33
படங்கள் தரும் பதிவுகள்	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	34 - 35
இலக்கிய மரபுகளால்...	சு. சஜீலன்	36 - 39
தமிழ் பெண் கவியரசிகள்	இரா. செல்வவடிவேல்	40 - 44

வருட சந்தா: 500/= (தயாற் செலவுடன்)
சந்நிதியான் அச்சிரம
சைவ கலை பணியாடும் பேரவை
 நடைவழி தி: 021 321 9599, 021 226 3406
 அச்சகம்: சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

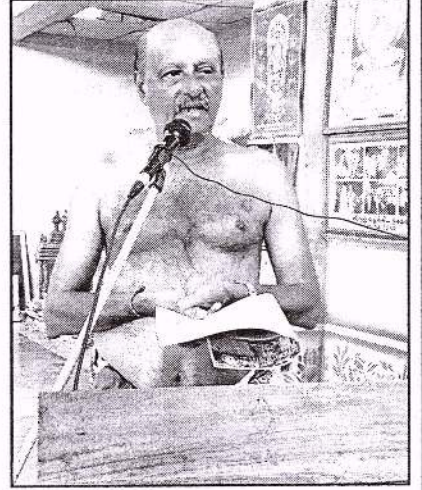
Printed & Published By:
 Sannithiyam Achchirama Saiva Kalai Panpaddu Peravai.
 Selvasannithi, Thondaimanaru.

ஞானச்சுடர் ஆனி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:

ஞானச்சுடர் 318ஆவது மலருக்குரிய வெளியீட்டுரையினை ஆற்றுவதற்குரியவர் வருகை தராத காரணத்தால் பேரவையின் மூத்த உறுப்பினராகிய செஞ்சொற் செல்வன் இரா. செல்வ வடிவேல் ஆசிரியர் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

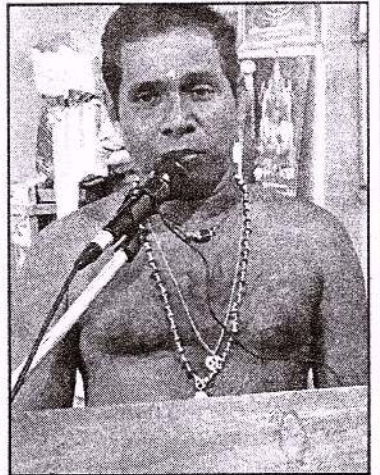
அவர் தனது உரையில் ஆச்சிரமத்தினதும் பேரவையினதும் செயற்பாட்டை விளக்கிக் கூறியதூடன் ஞானச்சுடர் மலரில் வெளிவரும் கட்டுரைகளின் காத்திரமான தன்மைபற்றி சபையில் வீற்றிருந்த முருகன் அடியார்களுக்கு விளக்கிக் கூறியதோடு ஓர் ஆன்மீகம் சார்ந்த மலர் 318 மாத காலமாக ஒருவரது அனுசரனையும் இன்றி வெளிவருவது ஓர் அதிசயிக்கத்தக்க விடயம். முற்றுமுழுதாக இம் மலர் வெளியீட்டுக்கு சந்நிதி வேலவனது பேரருள் என்று இம் மலர் தொடர்ந்தும் வெளிவர வேண்டும் என்று கூறி தனது வெளியீட்டுரையினை நிறைவு செய்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:

ஞானச்சுடர் ஆனி மாதத்திற்குரிய மதிப்பீட்டுரையினை சைவப்புலவரும் ஆசிரியருமாகிய க. கைலைநாதன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

அவர் தனது உரையின் ஊடாக ஞானச்சுடர் மலரின் வளர்ச்சிபற்றி ஆரம்பகாலம் தொட்டு ஆச்சிரமத்தோடு இணைந்து காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. எவ்வித விளம்பரங்களும் அற்ற முறையில் ஆன்மீகம் சார்ந்த மலர் ஒன்று தொடராக வெளிவருவது என்பது ஒரு சாதனையாகவே கருதவேண்டியுள்ளது என்று கூறி மலரில் இடம் பெற்றிருந்த கட்டுரை, கவிதைகளின் சிறப்புப்பற்றியும், தான் வாசித்து மனம் மகிழ்ந்த ஒரு சில கட்டுரைகளை குறிப்பிட்டு அடியார்களுக்கு விளக்கிக் கூறி தனது மதிப்பீட்டுரையினை நிறைவு செய்தார். ஈற்றில் மலருக்குரிய சிறப்புப் பிரதிகளை பெற வந்தவர்களை அழைத்து அவர்களுக்குரிய சிறப்புப் பிரதிகளையும் வழங்கி சிறப்பித்தார். எல்லாவற்றிற்கும் சந்நிதியானே மூலகாரணம் என்று கூறி நிறைவு செய்தார்.

சுடர் தரும் தகவல்

குரு வார்த்தை

எமது சமய வாழ்வியலில் குரு வார்த்தை பல ஆன்மாக்களை ஈடேறச் செய்துள்ளது. குருமார்களின் வார்த்தையை சிரமேற்கொண்டு வாழ்நாள் முழுவதும் ஆன்மீக ஈடேற்றத்தை அடைந்த ஞானிகள் எமது சூழலிலும் வாழ்ந்துள்ளனர்.

இவ்வகையில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திற்கு அடியெடுத்துக்கொடுத்தவர் ஆனந்தா ஆச்சிரமத்தின் ஸ்தாபகரான முத்துக்குமாரு மயில்வாகனம் சுவாமிகளாவார். மயில்வாகனம் சுவாமி அவர்கள் சந்நிதி சூழலில் 1940ஆம் ஆண்டு ஆனந்தாச்சிரமத்தை அமைத்து, வருகின்ற அடியார்களை முருகனே வருகின்றான் என நினைந்து அன்னமளித்து நிறைவு கண்டவராவார். அவர் 1985ஆம் ஆண்டு தேகத்தை விடும்வரை அன்னதானப் பணியையே அறப்பணியாக மேற்கொண்டவராவார்.

இந்தியாவில் ஆன்மீகத்தின் ஆளுமையாக விளங்கிய ரமணமகரிஷியை ஈழத்தில் இருந்து மயில்வாகனம் சுவாமி அவர்களும் செல்லத்துரை சுவாமி அவர்களும் முற்பிறப்பின் தவப்பேறாக தரிசித்தபோது இவர்களுக்கான கடமையை உணர்ந்து கொண்டார். “நான் யார்?” என்பதை ஆன்மீக விசாரணையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த போதும் மயில்வாகனம் சுவாமியை அன்னதானப் பணியை செய் என்றும் செல்லத்துரை சுவாமிகளை சிவ தொண்டன் நிலையத்திற்கும் வழிப்படுத்தியமை ரமண மகரிஷியின் தீர்க்கதரிசனமேயாகும்.

இவ்வகையில் குரு வார்த்தையை சிரமேற்கொண்டு தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அன்னதானப் பணியை மேற்கொண்டது மட்டுமன்றி குருவருளால் மோகனதாஸ் சுவாமிகளை சீடனாக வளர்த்து தனது பண்பை, பணியை அவரிடம் ஒப்படைத்தது மட்டுமன்றி அவர் மூலமாக தமிழ் கூறும் சைவ உலகத்திற்கு அன்னதானப் பணி மட்டுமன்றி சமயப்பணி, சமூகப்பணி, கல்விப்பணி, மருத்துவப்பணி என எல்லாவற்றையும் அனைவராலும் பிரமிக்கத்தக்க வகையில் செய்வதற்கு வழிவகுத்தமையே என்பதை குரு வார்த்தையின் மேன்மையை மயில்வாகனம் சுவாமியின் 39ஆவது குருபூசைத் தினத்தில் நினைவு கூருகின்றோம்.

நினைவின் நிழலில்

திரு துரையப்பா மாணிக்கவாசகர் (மறவனூர் T.M. வாசகர்) அவர்கள் கடந்த 03.7.2024 புதன்கிழமை மறைந்ததையிட்டு சந்நிதியான் ஆச்சிரமமும், பேரவையினரும் மிகுந்த மனக்கிலேசம் அடைந்துள்ளனர்.

அமரர் அவர்கள் சந்நிதியான் ஆச்சிரம பேரவையினால் நடாத்தப்பட்டுவரும் வாராந்த நிகழ்வின் மூலம் ஆச்சிரமத்தோடு இணைந்த அன்பர் ஆவார். வருடம் முடிவில் இடம்பெறும் ஆச்சிரம சுவாமி அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த முருக நாம பஜனைக்கு அணிசேர் கலைஞராக மெருகூட்டுவதில் ஆர்மோனியம் வாசித்த அமரர் ஜோன் ஹவாஸ் உடன் சேர்ந்து மிருதங்கம், தபேலா போன்றவற்றை வாசிப்பதில் நிகரற்று விளங்கிய அன்பர்.

காலப்போக்கில் ஒவ்வொரு வருடமும் வருகின்ற தைமாத முதல் வாரத்தில் தனது குழுவினரோடு வந்து மங்கள வாத்தியம் வழங்கி நிகழ்வை தொடக்கி வைப்பதிலும் முன்னின்று விளங்கியவர். தேக ஆரோக்கியம் நன்றாக இருந்த காலம் வரை இத் தைமாத செயற்பாட்டினிலும் வருட இறுதியில் இடம்பெறும் முருக நாம பஜனையிலும் தானும் ஒருவராக இருந்து நிகழ்வை சிறப்பித்த அன்பர் அவரது ஆத்மா சந்நிதி வேலவனது பாதார விந்தங்களில் பரிமளிக்க வேலவனை வேண்டி நிறைவு செய்கின்றோம்.

ஆடி மாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

செல்வி தம்பு சநோஜா

(சங்கீத முதன்மை இளை. ஆசிரியர், நெல்லியடி)

இ. பேரின்பநாயகன்

(நாவலர் பாலர் பாடசாலை ஸ்தாபகர், சுதுமலை)

Dr. V. ஸ்ரீஸ்காந்தன்

(ரஞ்சிதா மெடிக்கல் கிளினிக், சுதுமலை)

கி. கனகரெட்ணம்

(வல்வெட்டி)

வே. பாராளன்

(தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தர், கல்வித் திணைக்களம்)

S. தர்மரெத்தினம்

(அதிபர், சிறுப்பிட்டி)

ச. நவரத்தினராசவேல்

(அதிபர், வேல்பதி, புத்தூர்)

நா. இராசலிங்கம்

(இளை. அத்தியட்சகர்)

திருமதி கலாநிதி முரளிதரன்

(யாழ்ப்பாணம்)

ந. சேகர்

(கிராம சேவையாளர், வீரபத்திரர்கோயிலடி, உடுப்பிட்டி)

கு. ஸ்ரீமுருகமூர்த்தி

(கிளை முகாமையாளர், உடுப்பிட்டி, ப.நோ.கூ. சங்கம்)

சு.பொ. நடராசா

(அண்ணா தொழிலகம், இணுவில்)

செல்வி இ. வல்லிபுரம் ஆசிரியை

(நவக்கிரி)

செ. ஈஸ்வரன்

(சித்தங்கேணி)

சுப்பிரமணியம் அருளானந்தசிவம்

(அல்லாரைவீதி, மீசாலை கிழக்கு)

பாலசுப்பிரமணியன் ராகுலன்

(யாழ்ப்பாணம்)

ச. இராசரத்தினம்

(நாவலர்வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி மாலதி இராஜேஸ்வரன்

(உடுப்பிட்டி)

T. பத்மநாதன்

(கொக்குவில்)

சி. பஞ்சலிங்கம்

(அல்வாய்)

ந. செந்தில்குமரன்

(கொக்குவில்)

த. திருஞானசம்பந்தர்

(ஏழாலை வடக்கு)

புஸ்பநாதன் பிரதீபன்

(உரும்பராய் வடக்கு)

க. குணசிங்கம்

(சாவகச்சேரி)

இ. சிவஞானம் J.P

(புத்தூர்)

N. குலசேகரம்

(வருணன், அச்சுவேலி)

க.ம. செல்வரெத்தினம்

(நவாலி கிழக்கு, மானிப்பாய்)

சி. தனபாலசிங்கம்

(புலோலி)

ஆ. குலசிங்கம்

(இணுவில்)

சிதம்பரப்பிள்ளை அனுஜா

(அல்வாய்)

சி. ராணி

(அச்சுவேலி)

திருமதி உ. பேரானந்தம்

(தெல்லிப்பழை)

வ. சிவலீலாவதி

(புத்தூர்)

க. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா

(கிராமசேவகர், சிறுப்பிட்டி கிழக்கு)

ந. இராமருபன்

(நீர்வேலி)

மு. இராஜேந்திரன்

(முருகையா கோவிலடி, புலோலி)

பொன். சற்குணநாதன்

(வேம்பன் வீதி, உரும்பராய்)

சொ. செல்லத்துரை

(பத்திரகாளி ஒழுங்கை, பருத்தித்துறை)

நா. தெய்வேந்திரம்

(முருகமூர்த்தி வீதி, நெல்லியடி)

வி. தவத்துரைராசா

(முத்தவிநாயகர் கோவிலடி, கரணவாய்)

செ. முத்துக்குமாரசாமி

(உடுப்பிட்டி)

சி. கணேசமூர்த்தி

(அல்வாய்)

தயானந்தன் சுஜந்தன்

(அச்சக வீதி, கொக்குவில்)

உரிமையாளர்

(சுந்தர்சன்ஸ், மானிப்பாய்)

ச. சூரியப்பெருமான்

(ராகுலசூரியன், பருத்தித்துறை)

மா. அருட்செல்வம்

(எழுதுவினைஞர், புலோலி வடமேற்கு)

ச. சிவருபன்

(சிறுப்பிட்டி)

செல்லையா சர்வேஸ்வரன்

(செல்வறங்கம், இணுவில்)

ஆ. மகேந்திரலிங்கம்
(வேம்போலை, இணுவில்)

உரிமையாளர்
(நாதன் அன் பிறதேர்ஸ், இணுவில்)

கணேசலிங்கம் ஞானாமிர்தம்
(குப்பிளான்)

செல்வன் சி. கௌதமன் C/O சி. சிவபாலன்
(யாழ்ப்பாணம்)

ஜெ. கலைச்செல்வி
(கோப்பாய்)

செ. வாமதேவன்
(இணுவில் மேற்கு, இணுவில்)

V. சேனாதிராசா
(கரவெட்டி கிழக்கு, கரவெட்டி)

பிறேமதாஸ் சசிகலா
(K.K.S வீதி, யாழ்ப்பாணம்)

செல்வி தர்மினி ரவிச்சந்திரன்
(கட்டுடை, மானிப்பாய்)

க. சிவஞானசுந்தரம்
(அச்சவேலி தெற்கு, அச்சவேலி)
திருமதி பொ. இரத்தினசோதி
(கதிரவேற்பிள்ளை வீதி, பருத்தித்துறை)

ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி
(கணாதிபன் அச்சகம், கரணவாய்)

செ. அட்செயலிங்கம்
(ஆசிரியர், அல்வாய்)

மு.சிவலிங்கம்
(காரைக்கால் வீதி, இணுவில்)

க. விகர்ணன்
(குமரகோட்டம், கோண்டாவில்)

R. பொன்னுராசா
(வட்டு. தெற்கு, வட்டுக்கோட்டை)

S. தர்மலிங்கம்
(கமலபதி மாதர்சங்க வீதி, சித்தங்கேணி)

சி. குகநாதன்
(கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்)

வல்லி நதிக்கரையில் வள்ளிக்கொடியின் அதிசயம்

— திரு கே.எஸ். சிவஞானராஜா அவர்கள் —

முர்த்தி தலம் தீர்த்தம் பேறாக அமைந்த கீர்த்தியான ஆலயம் தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்நிதி ஆலயமாகும்.

அன்னதானக் கந்தனாக அருள் பாலிக்கும் முருகன் ஆலயம் தனித்துவமான பாரம்பரிய முகாமைத்துவ அம்சங்களைக் கொண்டது.

கதிர்காமக் கந்தன் ஆலய பூஜையின்போது வாய் மூடிக்கட்டிய கப்பறாளை நிலையை ஒத்ததாகவே, செல்வச்சந்நிதியிலும் வாய் கட்டியே பூசைகளைச் சிறப்பாக ஆற்றுவர்.

வேத ஆகம விதிகளுக்கு அப்பாலே, வல்லி ஆற்றங்கரையாகப் பேறாகும் - தொண்டைமானாற்றங்கரையிலே, வேண்டுவார்க்கு வேண்டிய வரமீயுமாறு மருதர் கதிர்காமருக்கு முருகப்பெருமான் கூறிய வாக்கின் பிரகாரம் பூஜைகள் வழிவழி ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்தியாவில் ஆறுபடைகளிலும் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் முருகப் பெருமான் கதிர்காமத்திற்குச் செல்லுகின்ற வழியிலே, பொலிகண்டி கந்தவன நாதர் சந்நிதியில் சற்று இளைப்பாறி, செல்வச்சந்நிதியிலே அடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்குமாறு வரமீய்ந்து, வள்ளி தெய்வயானை சகிதமாக நேராக கதிர்காமம் சென்று அருள் பாலிப்பதாகக் காலம் காலமாக ஒரு ஐதீகம் நிலவுகிறது. இதன் பேறாக ஒவ்வொரு வருடமும் ஆடி ஆவணி மாதங்கள் இலங்கை வாழ் சகல இன மக்களுக்கும் ஒரு பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைகிறது.

“தினை மாவிளக்கு” முருகனுக்கு மிகவும் பிரியமான உணவாகும். தினைப்புலத்திலே வள்ளியைக் கண்ட முருகப்பெருமானுக்கு முதலில் வள்ளி கொடுத்த அன்பு சொட்டிய உணவு தினைமா விளக்காகும். மாவிளக்கில் மனதைப் பறிகொடுத்த முருகனுக்கு கதிர்காமம் நிரந்தர வீடாக கதிர்மலை ஏழாவது படைவீடாகிற்று. ஆறுபடை வீடுகளிலும் தெய்வானை வள்ளியோடு குலாவி மகிழ்ந்து அருள்மழை பாலித்துக் களைத்துப்போன முருகப்பெருமானுக்கு, வள்ளியின் கையால் அளைந்து பிசைந்த மாவிளக்குச் சாப்பிடுவதற்காக இலங்கை வந்து வேடுவகுல மக்களோடு கூடிக் குலாவி வள்ளியை மகிழ்விப்பதாக பாவனை செய்யப்படுகிறது. அடியார்களாகிய நாமும் வள்ளியோடு மனங்கொண்ட பாங்கில், முருகனை வரங்கொள்ளுமாறு செல்வச்சந்நிதி, கந்தவனம், நல்லூர், மாவிட்டபுரம், இணுவில், மண்டூர், கதிர்காமம் ஈறாக மாவிளக்குப் போடும் சம்பிரதாயம் தொடர்கிறது. தேனும் தினை மாவும், சர்க்கரையும், நெய்யும், பழமும் ஒன்றாகச் சேரும்போது, ஆயுளும் ஆரோக்கியமும் ஆன்மீகமும் அதிசயமும் அதிகரிக்கும் என்பதால் முருக ஆலயங்கள் பெருவாரி அடியார்களால் மொய்க்கப்படுகிறது.

வாழ்க்கையை புரிந்துகொள்வதைவிட அதை வாழ்ந்து பார்ப்பதே சிறந்த முயற்சி

மருதர் கதிர்காமருக்கு முருகப்பெருமான் பல திருவிளையாடல்களைக் காட்டி அவரை ஆட்கொண்டு அவருடன் ஆசைதீர் உள்பசி ஆறியிருக்கின்றான். ஒரு கட்டத்தில் முருகன் கதிர்காமரை நோக்கி பசியாக இருப்பதாகக் கூறி, பொங்கலும் மரக்கறியும் சமைத்துத் தருமாறு கேட்க, கதிர்காமரும் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே பச்சை அரிசிப் பொங்கலும் பயற்றங் கறியுமாக சமைத்துப் பரிமாற அங்கு அடியவர்களும் கூடிய காரணத்தினால் 63 ஆலமிலைகளில் பிரசாதமாகப் படைத்து அவர்களுக்கு கலந்து பகிர்ந்து கொடுத்து உண்ணுமாறு கட்டளையிட்டார். அதைவிட உனக்கும் எனக்குமாக மேலும் இரண்டு இலையையும் சேர்த்து மொத்தமாக 65 ஆலமிலைகளில் கதிர்காமர் பிரசாதம் படைத்தார். முருகனும் அடியார்களும் பசியாறினர். யாவரும் மாயமாய் மறைந்தனர். கதிர்காமர் முருகனின் அற்புத அதிசயத்தைக் கண்டு வியந்தார். அன்றுமுதல் இன்றுவரையும் ஆலமிலைகளில் அமுது படைத்து பக்தர்களுக்கு பிரசாதமாக்கப்படுகிறது.

04.08.2024இல் கொடியேறி, 18.08.2024இல் தேரும், 19.08.2024இல் தீர்த்தமும் பேறாகிறது.

சந்நிதியில் நிம்மதி உண்டு. அதன் பெறுமதியோ எமக்கு வெகுமதி! அதைப் பெற வாரீர்! பாரீர்! தேரீர்!

வெகுமதியே சந்நிதியின் வரம்

நிறைமதியாகும் பெறுமதியை
வெகுமதியாக்கித் தரும்பதி
குறையிலா வரமுடைய
குமரபதி செல்வச்சந்நிதி;

சிறைமிகு வாழ்வினைச்
சுந்தரப் பேறுடன்
சோபிக்க வைப்பவன்
செல்வச் சந்நிதியான்;

முறையென வாழ்ந்த நம்
முதுசொமாம் பண்பாட்டை
முடிகூட வைப்பவன்
மோகன சந்நிதியான்;

கறையெனப் பட்டதை
கனை கடலாற்றினில்
கரைய வைப்பவனும்
கொடையருள் சந்நிதியான்.

எப்போது நீ சரிந்தாலும் இப்படி எண்ணிக்கொள். இது தண்டனை அல்ல, எச்சரிக்கை என்று

சமய குரவர் நால்வரில் அதி உச்ச இறையருள் உள்ளவர் மாணிக்கவாசக நாயனார்

- திரு ப. கதிரித்தம்பி அவர்கள் -

சைவசமயத்தை அழியாது காக்க இறைவனால் பூமிக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் சமய குரவர்கள் சந்தான குரவர்கள் ஆவார்கள். இவர்களில் அதி உச்ச இறையருள் உள்ளவராக விளங்கினார் மாணிக்கவாசக நாயனார் ஆவார். இவர் தூல உடம்புடன் தில்லையில் இறைவனுடன், இதுதான் பொருள் என சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டு இறைவனடி சேர்ந்ததை தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கண்டு மெய்சிலிர்த்தனர். இவருடைய அருளை உணர்ந்த தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என அழைக்கலாயினர்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அரிமர்த்தன பாண்டிய மன்னனின் முதல் மந்திரியாகக் கடமையாற்றினார். கடமை நேரத்திலும் இறைவனையே சிந்தித்தவாறு, ஓடும் புரியம்பழமும் போல கடமையாற்றினார். இவருடைய நிலையை அறியாத பாண்டிய மன்னன் கலிங்க நாட்டில் குதிரைகள் வாங்கப் பணம் கொடுத்து தூதுவர்களுடன் அனுப்பி வைத்தார். இவரது வரவை உணர்ந்து சிவபெருமான் இவரை ஆட்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் வரும் வழியில் உள்ள திருப்பெருந்துறையில் குருந்தமர நீழலில் பூத கணங்களுடன் பாடம் போதிப்பவராக இருந்தார். திருப்பெருந்துறையில் இறைவன் பாடம் போதிப்பது இவர் செவியில் பட்டது. உடனே அங்கு சென்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குருவைப் பார்த்து சுவாமி சிவம் என்றால் என்ன? ஞானம் என்றால் என்ன? போதம் என்றால் என்ன? இதன் பொருளைக் கூறுவீரானால் நீங்கள்தான் எம்பெருமான் எனக் கூற, குரு பொருளை நாயனாருக்கு விளக்க, அவர் கொண்டு சென்ற பணம் முழுவதையும் செலவு செய்து பாதபூசை செய்ய பீடம் அமைத்து, வழிபடத் தொடங்கினார். இவருடன் சென்ற தூதுவர்கள் அரசனிடம் சென்று, கலிங்கநாட்டுக்கு செல்லாததைக் கூறினர். உடனே அரசன் கலிங்கநாட்டுக்கு ஏவலாட்களை அனுப்பி, குதிரை வாங்கினாரா என பார்த்துவரச் சொன்னார். ஏவலாட்கள் கலிங்க நாட்டில் எங்கும் சென்று விசாரித்தார்கள். இவர் கலிங்க நாட்டிற்கு செல்லவும் இல்லை, குதிரை வாங்கவும் இல்லையென அறிந்து அரசனுக்குக் கூறினார்கள். மாணிக்க வாசகரை அரசன் அழைத்து, விசாரணை செய்தான். குறித்த நாளில் குதிரைகள் வருமெனக் கூறினார். குறித்த நாளில் குதிரைகள் வந்தன. பல சாகச வேலைகளை குதிரைகள் புரிந்தன. அரசன் அளிவிலா மகிழ்ச்சியடைந்து குதிரைகளை லாயத்தில் கட்டும்படி பணித்து, குதிரைப் பாகனை மெச்சி வழியனுப்பி வைத்தார். அன்று இரவு குதிரைகள் எல்லாம் நரிகளாக மாறி ஊளையிட்டு அங்கு நின்ற குதிரைகளுக்கு கடித்து தொந்தரவு செய்தன. ஏவலாட்கள் அரசனிடம் சென்று நடந்தவற்றைக் கூறினர். அரசன் மாணிக்கவாசக சுவாமியை

தேரியம், புத்தி, நுண்ணறிவு இவை மூன்றும் ஒருவருக்கு நல்ல நண்பர்கள்.

நெற்றியில் கல் வைத்து துன்புறுத்தும்படி கூற, ஏவலாட்கள் துன்புறுத்த வைகைநதி பெருக்கெடுத்ததும், அணைகட்ட மக்களைப் பணித்தும், வந்தியம்மையாருக்கு கூலியாளாக வந்தவர் அணை கட்டாது செய்த குறும்புகளையும் மன்னன் கேட்டறிந்து, கூலியாளுக்குத் தண்டனை வழங்க அது உலகிலுள்ள யாவரிலும் பட்டது. அடிவாங்கிய மன்னன், மாணிக்க வாசகர் இறைபக்தி நெறியை உணர்ந்து, துன்புறுத்தாது விடுதலை செய்து மன்னிப்பும் கோரி நின்றான்.

சிறையினின்று விடுதலை செய்யப்பட்ட மாணிக்கவாசகர் இறை வழிபாட்டில் முழு நேரமும் செலவு செய்தார். உலக மக்கள் மாணிக்கவாசகரை மணிவாசகரெனப் போற்றலாயினர். இக்காலத்தில் தில்லை வாசற்படியில் ஒரு ஏடு இருந்தது. பூசை செய்யப்போன தில்லை அந்தணர்கள் அவ்வேட்டை எடுத்துப் பார்த்தபோது இதன் பொருளை மாணிக்கவாசக சுவாமிகளிடம் கேட்டு அறியுங்கள் என்று இருந்தது. உடனே தில்லை அந்தணர்கள் மாணிக்க வாசக சுவாமிகளை அழைத்து வந்து இதன் பொருளைக் கூறும்படி வேண்டி நின்றனர். அப்பொழுது மாணிக்கவாசகர் ஏட்டை கையில் எடுத்துக்கொண்டு இதன் பொருள் இதுதானென சுட்டிக்காட்டியபடி கருவறையில் இறைவனிடம் தூல உடம்புடன் சேர்ந்து கொண்டார். இந்தக் காட்சியைக் கண்ட தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் மெய்சிலிரக்க கைகள் உச்சிமேல் வைத்து வணங்கினார்கள். மாணிக்கவாசகர் அதி உச்ச பக்தித்திறனை மக்கள் போற்றினர்.

மார்கழி மாதம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு உரிய மாதமாகும். ஆதிகாலத்தில் இந்தியாவிலுள்ள கன்னிப் பெண்கள் அதிகாலையில் மற்றைய பெண்களை அழைத்துக் கொண்டு நீரோடையில் நீராடி இறைவனிடம் தங்களுக்கு நல்ல கணவர்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள் என நாம் அறிகின்றோம். கோவில்களில் திருப்பள்ளி யெழுச்சி திருவெம்பாவை நிகழ்வு இன்றுவரை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இறைவனை துயில் எழுப்ப திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடிக் கதவு திறப்பார்கள். அதன் பின் திருவெம்பாவை ஓதுவார்கள். மார்கழி மாதத்தில் மணிவாசகர் பாடல்கள் மாத்திரம் பாடப்படுகின்றன. திரு வாசகம், திருக்கோவையார் இரண்டையும் பாடியருளினார். திருவாசகப் பாடல்கள் நெஞ்சை உருக வைக்கின்றன. திருவாசகத்துக்கு உருகாதவர் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார் என்று கூறப்படுகின்றது.

பண்டைய மன்னர்கள் பல கோபுர ஆலயங்களைக் கட்டி, மக்களை வழிபட வைத்தார்கள். இன்றும் காட்சி கொடுத்துக்கொண்டு எத்தனை ஆலயங்கள் நமது இலங்கை நாட்டில் விளங்குகின்றன. கோபுரம் இல்லாத சந்நிதியான் ஆலயம் அருள் சொரிந்து நோய்களை நீக்கி யாம் இருக்கப் பயம் ஏன் என்னும் வாசகத்துடன் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அடியார்கள் ஆகிய நாம் சந்நிதியான் ஆலயம் சென்று அவன் அருளைப் பெறுவோம். கடற்கரையானை கனவிலும் மறவாது போற்றுவோமாக.

சாதனை செய்யாமல் எதையும் அடைய முடியாது. தட்டில் இருக்கும் உணவு வயிற்றை அடையவேண்டுமானால் கைக்கும் வாய்க்கும் வேலை கொடுத்தே ஆகவேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது கடமையை நிச்சயம் செய்தாக வேண்டும்.

அளவில்லாத வேதனைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு சாதனை படைக்கிறவன்தான் மேதை.

பகவத்கீதையின் தத்துவம்

அத்தியாயம் - 13

(தொடர்ச்சி...)

பிரபஞ்சமும் மனிதர் நிலையும்

- திரு பூ. சோதிநாதன் அவர்கள் -

01) வேறுபாடு

கீதையின் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், அதற்கு முந்திய அத்தியாயங்களில் இருந்து, ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு வருவதைக் காணலாம். இங்கு பிரபஞ்சத்தின் அடுக்கமைப்புப் பற்றி ஓரளவு அழுத்திக் கூறப்பெறுகிறது. தூல உடம்பை விடுத்தபின் ஆன்மாவின் நிலையைத் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கில் அது கூறப்பெறுகிறது. அதுமட்டுமன்றி பிரபஞ்ச இருப்பின் இந்த நிலையில் கடவுளோடு தொடர்புபடும் சாத்தியப்பாட்டை விளக்கவும் அது கூறப்பெறுகிறது. கீதையின் ஏழாவது அத்தியாயத்தின் இறுதியில் பகவான் கூற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதன் எட்டாவது அத்தியாயம் வினாக்களோடு ஆரம்பிக்கின்றது.

02) இறைவன்

இறுதி உண்மையை அதன் எல்லா அம்சங்களோடும் உணர நாம் எதிர்பார்க்கப் பெறுகின்றோம். அகம், புறம், பிரபஞ்சம் என்ற எல்லா அம்சங்களோடும் அந்த உண்மையின் வெளிப்பாட்டை நாம் உணருமாறு எதிர்பார்க்கப் பெறுகின்றோம். இவை அதிபூதம், அதிஆத்மம், அதிதெய்வம், பரப்பிரமம் எனப்பெறும். ஒருவர் இறைவனை எல்லாவற்றையும் அடக்கிய மேலான இருப்பாகத் தனது மனத்தில் காணவேண்டும். புறமாகக் காணப்பெறும் எல்லாவற்றிலும், அகமாகக் காணப்பெறும் எல்லாவற்றிலும், எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்பதிலும், உறவுகளிலும், செயற்பாடுகளிலும், சமூகத்திலும் அந்த இருப்பை நாம் காணவேண்டும். இந்தவகையில் இறைவனின் இருப்பைக் காண்கின்ற ஒருவரே உண்மையில் அவரைப் பூரணமாகப் புரிந்தவராகவும், அறிந்தவராகவும் ஆகின்றார். கீதையின் ஏழாவது அத்தியாயத்தின் இறுதியில் உள்ள சில சுலோகங்களில் மிகச் சாதாரணமானவைபோலக் குறிப்பிட்டாலும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய இறைவனின் இருப்பையே அந்தச் சுலோகங்கள் குறிக்கின்றன. பிரமம் தொடர்பான இப் பெரிய இரகசியங்களினால் அர்ச்சுனனின் மனதில் கேள்வியைத் தூண்டிய குறிப்பில் இச்சுலோகங்கள் உள்ளதைக் காணலாம். அவையே அதிபூதம், அதிதெய்வம், அதியக்கும், அதிஆத்மம், கர்மம் என்பன. இங்கு கர்மம் என்பது உடல் மரணமானபின் ஆன்மாவின் விதியைக் குறிக்கும்.

அறிவைவிட தைரியத்தினால் பெரிய காரியங்கள் சாதிக்கப்படுகின்றன.

03. பார்வை

ஏதாவது ஒன்றை நாம் மனதில் விவரமாகக் காணும் முறை, அதுபற்றி நாம் கொண்டிருக்கும் பார்வையைப் பொறுத்ததாகும். வழமையாக இந்த உலகில் எதனைப் பற்றியும் எல்லாம் அடங்கிய சுருக்கமான கருத்தை நாம் கொண்டிருப்பதில்லை. ஒரு பொருளை நாம் உற்றுநோக்கும்போதும், அதுபற்றிச் சிந்திக்கும்போதும் அதனை ஓர் எல்லைக்குள் உட்படுத்தியே அதன் காட்சியை எம்மால் கருதமுடியும். அதன் இருப்பில் அடங்கிய சில அம்சங்களை எமது காட்சியில் நாம் விட்டுவிடுகின்றோம். ஒரு தாய்க்குத் தன் மகன் ஓர் அரசனாக இருந்தாலும் அவன் அவனை ஒரு குறிப்பிட்ட வகையிலேதான் பார்ப்பான். அவனைப் பொறுத்தவரையில் அவன் அரசன் மட்டுமன்றித் தனிப்பட்ட உறவும் உடையவன் ஆகிறான். நீதிமன்றத்தில் நீதி கேட்கும் ஒருவனைப் பொறுத்தவரையில் அவன் ஏனைய மனிதர்களில் ஒருவன் மட்டுமன்றி நீதிபதியோடு ஒரு தொடர்பு உடையவனும் ஆவான். இப்படியானதே விற்பனையாளனுக்கும் வாடிக்கையாளனுக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பும் ஆகும். நாம் பொருள்களைப் பார்க்கின்ற அடிப்படையிலுள்ள எல்லாவகை உறவுகளிலும் எமது அறிவை ஓர் எல்லைக்குள் உட்படுத்தும் காரணிகள் உள்ளன.

04) பிரமத்தை அறிவது

நாம் எந்தப் பொருளையும் அறிவதிலுள்ள எல்லைக்குள் உட்படுத்தும் தன்மை இறைவன் அல்லது பிரமத்தை அறிவதிலும் உள்ளது. இதன் விளைவாகக் கடவுளைத் தாய், தந்தை, படைப்போன், காப்போன், அழிப்போன், நண்பன், துணைவன், வீடுபேறு தருபவன் என்றவாறுதான் காண்கின்றோம். ஆனால், உண்மையில் கடவுள் இவற்றில் எதுவும் அல்லர். எனினும், சந்தேகமின்றி இவற்றிலும் கடவுள் உள்ளார். அவர் எல்லாமாக ஒவ்வொருவரிலும், ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கின்றார். புற அநுபவமாகும் பிரபஞ்சமும் கூட கடவுளின் இருப்புக்கு வெளியே இல்லை. எமது அநுபவமாகும் இந்த உலகமும் கடவுளின் இருப்பை முழுமையாகத் தருவதில்லை. உலகம் தனக்குள் கடவுளின் முழுமையையும் கொண்டிருப்பதில்லை. கடவுளே உலகத்துக்குக் காரணம். அக்காரணத்துக்கான காரியமே உலகம். உலகம் கடவுளோடு பிரிக்கமுடியாதபடி தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது.

05) அதிபூதம்

உலகம் பஞ்சபூதங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அவை எமது தினசரி இருப்பில் உள்ள கவனத்தை ஈர்ப்பதில்லை. அவை எமக்கு முன் முக்கியமானவையாக இருந்தபோதும் நாம் அவற்றை அதிகம் பொருட்படுத்திக் கொள்வதில்லை. சமூகச்சூழல் என்ற அதியக்ஞமாகிய பரப்பில் மனித உறவு, செயற்பாடு என்பவற்றையும் உலகம் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் ஒவ்வொரு முயற்சியிலும், முயற்சி செய்யும் எல்லோரையும் உலகம் தன்னுள் அடக்கியுள்ளது. அதிபூதம் என அழைக்கப்பெறுவது உலகின் பௌதிக இயற்கையாகும். பௌதிக இயற்கையின் முழுமையும் ஐம்பூதங்களை உடைய

ஆசையும் ஏக்கமும் செல்வத்தை சேர்க்காது. உழைப்பே செல்வத்தைத் தரும்.

உலகமே. ஆனால், எமக்கு உலக அநுபவம் பௌதிக பூதங்களுக்கு மேலாக வேறுபட்ட ஒரு விடயமாக உள்ளது. எமது புற அலுவல்களின் ஈடுபாடு விவரிக்க முடியாத ஒன்றாகவும் இருக்கின்றது. மேலும் அது எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்குமோ என்ற ஏக்கத்திலும் எம்மை வைத்திருக்கின்றது. அந்த ஏக்கம் ஐம்பூதங்களின் இருப்பினால் மட்டும் விளைந்த ஒன்று அல்ல. அந்த ஏக்கம் எங்கேயும் உள்ள மனிதர் தமக்கு மத்தியில் கொண்டுள்ள மனப்பாங்கினால் விளைந்த ஒன்றாகும். நாம் இன்றுள்ள உலக விவகாரங்களுக்கு விழிப்பாகவும், கவனமாகவும் இருப்போமேயானால் இவை ஐம்பூதங்களின் விளைவாலன்றி எமது மனங்களில் கொள்ளும் அக்கறையினால் வந்தவை ஆகும். நாளைக்கு இந்தப் பூமி, இந்த நீர், இந்தத் தீ, இந்தக் காற்று, இந்த ஆகாயம் என்ன செய்ய உத்தேசித்து இருக்கிறது என்று நாம் சிந்திப்பதில்லை.

06) அதியக்ஞம்

செயற்பாட்டிலுள்ள உலகமும், எமது அக்கறையில் உள்ள உலகமும் மனித உறவுகளின் உலகம் ஆகும். இதனை அதியக்ஞம் என்பர். அத்துடன், இந்த உளவியல் உலகம், குறித்த விசேட திசைகளில் செயற்பாடுகளாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற உலகமாகும். இது செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற உலகம். இதனை அதியக்ஞத்தின் உலகம் என்பர். இந்த அதியக்ஞத்தில் ஒரு குறித்த நோக்கத்துக்காக நாம் எம்மைத் தியாகம் செய்து கொள்ளுகிறோம். இந்த நோக்கமே எவ்வகையான செயற்பாட்டுக்குள்ளும் எம்மைத் தள்ளுகிறது. இதுவே மற்ற மனிதர்களுடன் உறவுகொள்ள எம்மைத் தூண்டுகிறது. தினம் நாம் செய்யும் அந்தத் தியாகத்தின் அமைதியற்ற நிலைக்குள் வைத்தே அந்த நோக்கத்தை எம்மால் விளங்கமுடியும். அந்த நோக்கத்துக்காகவே பல வழிகளில் நாம் எமக்கிடையே பரஸ்பர விட்டுக்கொடுத்தல்களையும் செய்கின்றோம்.

07) எல்லை கடந்த அம்சம்

எமது தனிப்பட்ட வாழ்வில் ஐம்பூதங்களின் பொருத்தப்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ளும் நிலைக்கு நாம் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. இன்னும் நாம் பெரிதும் சாதாரண மனிதர்களாகவே இருக்கின்றோம். எமது விடயங்களைப் பற்றிய மதிப்பீடும் அவ்வாறே அதிகம் சாதாரணமாகவே இருக்கின்றது. மனிதர்களின் உலகம் அநுபவத்தின் உலகமாகவே எமக்குத் தோன்றுகின்றது. அதில் எமக்கு மனித உறவுகளே முக்கியமானவையாக இருக்கின்றன. முன்னர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நாம் விவரித்து வந்த விடயங்களுக்குள் சற்று ஆழமாகப் போவோமாயின், எந்த வகையான புறச்சூழலிலும் உள்ள ஒரு தனி மனிதனால் கொள்ளும் எந்தவகையான ஓர் அநுபவமும் எல்லை கடந்த ஓர் அம்சத்தின் பிரசன்னம் இன்றிச் சாத்தியம் இல்லை என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். வாழ்க்கையிலுள்ள இந்தப் புதிர் தான் அதிதெய்வம் ஆகும். அது எமது இலக்குகளை அமைத்துத் தருகின்ற தெய்வத்தன்மையாகும். அத் தெய்வமே எமது விதியை நிர்ணயிக்கிறது.

சுயமாக முடிவெடுக்கத் தெரியாதவன் பெரும்பாலும் அடிமையாகவே இருப்பான்.

அதுவே எங்கும் எல்லாக் காரணிகளையும் தீர்மானிக்கின்றது. எந்த விடயத்திலும் அதற்கு ஓர் இடம் உண்டு. இந்த எல்லை கடந்த தத்துவமான தெய்வத்தின் தலையீட்டின்றி எதுவும், எங்கேயும், எப்போதும் நிகழ்வதில்லை.

08) இரகசிய அவதானி

தெய்வம் அகத்துக்கும், புறத்துக்கும் இடையே தானாகவே புதிராக இயங்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது. அதர்வவேதப் பாடல் ஒன்றில் எங்கேயுமுள்ள இரண்டு மனிதர் களுக்கு இடையே அவர்களைக் கடந்த ஓர் இரகசிய அவதானி இருக்கின்றார் என்று கூறப்படுகின்றது. அது வருண பகவானைக் குறிக்கும் ஒரு பாடல். ஒருவர் மிக உயர்ந்த விண்ணகத்தில் இருந்தாலும், பாதாளத்தில் இருந்தாலும், வேறு எங்கே உலகின் மிகத் தூரத்தில் ஒரு மூலையில் இருந்தாலும் அவரது இரகசிய எண்ணங்களையும், எல்லை கடந்த ஆசைகளையும், உணர்வுகளையும் ஒரு நுண்மையான தத்துவம் அவதானித்து வருகின்றது. எது எங்கிருந்தாலும் அத் தத்துவம் அதைப் பின்தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றது. அந்த நுண்மையான இருப்பே அதிதெய்வம் எனப்பெறும். கடவுள் தனது புதிரான முறையில் தானே எல்லாவற்றையும் அவதானித்துக் கொண்டு இருக்கின்றார். அவர் தனது இருப்பின் உண்மையால் அவ்வாறு அவதானித்துக்கொண்டு இருக்கின்றார். அதுதான் மிகப்பெரிய தெய்வத்தன்மை. அகத்திலோ புறத்திலோ நிகழும் எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் மேற்பார்வை செய்வது அத் தெய்வத்தன்மையே. (தொடரும்...)

ஆலய வழிபாடு

துறவி ஒருவரை தரிசிக்க பக்தர்கள் பலர் வந்தனர். வந்திருந்தவர்களில் ஒரு பக்தர், “ஐயா! கடவுள் நீக்கமற எங்கும் நிறைந்துள்ளார் என்பது உண்மையா?” என்றார்.

“இதிலென்ன சந்தேகம்?” என்றார் துறவி.

“அப்படியானால் எங்கும் நிறைந்துள்ள கடவுளை கோயிலில் மட்டும் சென்று வணங்குவது ஏன்?”

இப்பொழுது துறவி பக்தரிடம் கேள்வி கேட்டார். “காற்று எல்லா இடத்திலுமுள்ளது என்று விஞ்ஞானம் சொல்வது உண்மையா?” “அதிலென்ன சந்தேகம்?” “எங்கும் காற்று நிறைந்துள்ளபோது சைக்கிளுக்கு “பம்ப” என்னும் காற்றடிக்கும் கருவிமூலம் சக்கரத்துக்கு காற்றை நிரப்புகிறோமே அது ஏன்?”

பக்தர் மௌனமானார். துறவி மேலும் தொடர்ந்தார். “எங்கும் நிறைந்துள்ளான் கடவுள். இருப்பினும் பக்தியாலே மனம் ஒருமைப்பட்டு இறைவனை வணங்கி நல்ல நிலை அடையவேண்டும் என்பதற்காகவே கோயில்களில் கடவுளை சிறப்புற வழிபடுகிறோம்.

பசுவின் ரத்தம்தான் பால் என்கிறது விஞ்ஞானம். பசுவின் ரத்தம் உடலெங்கும் உள்ளது. பசுவின் உடலில் உள்ள மடியின் வழியாக மட்டும் பால் வருவது ஏன்? அதைப்போன்றுதான் கடவுள் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் வேத மந்திரங்களாலும் ஆகம் வழிபாட்டாலும், ஆலய வழிபாடு மூலமும் கடவுளின் அருள் நமக்கு அதிகம் கிடைக்கும். இதுவே ஆலய வழிபாட்டின் சிறப்பு”. துறவியின் பதில் அனைவரின் சந்தேகத்தையும் போக்கியது.

அறிவை முதலீடாக வைத்தால் உலகை ஆளலாம்.

மெய்ஞ்ஞானமும் விஞ்ஞானமும்

- திரு வி. செல்வரத்தினம் அவர்கள் -

விஞ்ஞானம் இந்த உலக வாழ்க்கைக்கான வசதிகளை அமைத்துக்கொடுக்க முன் வருகிறது. மெய்ஞ்ஞானம் இந்த உலக வாழ்க்கையைக் கடந்த நிலையில் நாம் பெறக்கூடிய, பெறவேண்டிய நன்மைகளை உணர்த்துகிறது.

“விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் ஒரு சங்கிலியின் இரு முனைகள். அவை இரண்டும் இணையும்போதுதான் அது பயன்படும். பகுத்தறிவும் ஆன்மீக உணர்வும் இணையும் போதுதான் மனிதனின் பார்வை முழுமை அடைகிறது. அவை அவனுக்கு இரண்டு கண்களாகப் பயன்படுகின்றன” என்கிறார் பிரபல விஞ்ஞானி ஐன்ஸ்டீன்.

விஞ்ஞானம் மனிதனை உடல்திறனும் அறிவுத்திறனும் கொண்டவனாக உருவாக்குகிறது. மெய்ஞ்ஞானம் அவனை உள்ளக் கூர்மையும் எண்ணச் செறிவும் ஊன்றிய கருத்தும் கொண்டவனாக்கி முழுமைபெறச் செய்கிறது.

மனித வாழ்க்கையை விஞ்ஞானம் வசதிப்படுத்தி உயர்த்த முடியும். பின் இறுதிப் பயனாக அமைதியையும் பேரின்பத்தையும் பெற மெய்ஞ்ஞானம் உதவும். அதனுடைய சிந்தனை, செயல் இரண்டுமே புனிதம் பெறும்.

ஒன்றைப் பகுத்துப் பார்ப்பது விஞ்ஞானம். பலவற்றைத் தொகுத்துக் காண்பது மெய்ஞ்ஞானம். அதாவது, ஒன்றைப் பலவாகக் காண்பது விஞ்ஞானம். பலவற்றிலும் ஒன்றைக் காண்பது மெய்ஞ்ஞானம் ஆகும்.

ஒரு பெரும் சக்தியிலிருந்தே எல்லாம் தோன்றுகிறது என்பது இன்றைய விஞ்ஞானம் கூறும் தத்துவமாகும். பகவத்கீதையில், “எல்லாம் நானே! எல்லாவற்றையும் தோற்றுவிக்கும் சக்தியாய், எல்லாவற்றிலும் நிறைந்த சக்தியாய், எல்லாமே மீண்டும் திரும்பி வந்து கலந்து ஒடுங்கிவிடும் சக்தியாய் இருப்பதும் நானே!” என்று கூறுகிறார் கிருஷ்ண பகவான். இந்து மதம் கூறும் மெய்ஞ்ஞானமும் இதுதான். “எவன் பரம்பொருளை எல்லா உயிர்களிடத்திலும் பார்ப்பதாக உணருகிறானோ அவன் பிரம்மஞானத்தை அடைந்துவிடுகிறான். எதை அறிந்தால் நீ மேலே எதையும் அறியவேண்டியதில்லையோ அதுவே ஞானம்” என்கிறார் பகவான் கிருஷ்ணன். மனிதன் தன்னுடைய வாழ்க்கையையும் தன்னைச் சுற்றி இருப்பவையாவும் எப்படி? எது? என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள விஞ்ஞானம் தேவைப்பட்டது. ஏன்? எதுவரை? எங்கே? என்று புரிந்துகொள்ள மெய்ஞ்ஞானம் தேவைப்பட்டது.

விஞ்ஞானி பார்வின், “மனிதனுக்கு ஆரம்பகாலத்தில் விலங்குகளைப் போல உடலும் உயிரும் தான் இருந்தன. அவனுடைய உணர்ச்சிகள், பசி, தாகம், வேட்கை போன்றவை அடிப்படையில் மட்டும்தான் இருந்தன. அவன் ஓர் உயர்ந்த மிருகமாகத்தான் இருந்தான். பிறகு அவனுடைய வளர்ச்சியினை அறிவுபூர்வமாகப் பயன்படுத்தி முன்னேறினான். அதாவது,

எதை இழந்தீர்கள் என்பதல்ல முக்கியம். என்ன மிச்சம் இருக்கிறது என்பதே முக்கியம்.

மிருகத்திலிருந்துதான் மனிதன் தோன்றினான்” என்கிறார். நாம் எங்கிருந்து வந்தோம், எங்கே போகிறோம் என்று விஞ்ஞானிகளால் பதில் சொல்லமுடியவில்லை. ஆனால், நமது தத்துவ விஞ்ஞானிகள் தேடி வைத்த மெய்ஞ்ஞானப் பேருண்மைகள்தான் பதில் சொல்கின்றன. மற்ற மதங்கள் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய கடமைகளை மட்டுமே உணர்த்துகின்றன. ஆனால், இந்து மதத்தின் பேருண்மைகள் வாழ்நாள் முழுவதும் நமக்கு வழிகாட்டுகின்றன. அதற்கு அப்பால் வரப்போகும் வாழ்க்கைக்கு வழி சொல்லிக் கொடுக்கின்றன.

நோபல் பரிசு பெற்ற மில்லிக்கன் என்ற விஞ்ஞானி, “மனிதனுடைய முன்னேற்றத்துக்கு அடிப்படையாக அமைபவை இரண்டு தூண்கள். ஒன்று மதம், மற்றது விஞ்ஞானம்” என்று சொல்கிறார்.

நமது வேதாந்தங்களும் உபநிடதங்களும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அறிவைத்தான் கொடுக்கின்றன. “ஆத்மவித்தியா” என்ற அந்த மெய்ஞ்ஞானம் இன்று மிக வளர்ச்சியடைந்த விஞ்ஞானத்தைவிட உயர்வாகத் திகழ்கிறது. அதனால்தான் இன்று உலகமெங்கும் உள்ள மக்கள் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் முழுப் பயன்களையும் பெற்று அனுபவித்தவர்கள். மன அமைதியை அளிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் எமது இந்து மதத்தில் சேர்ந்து அதன் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடித்து அமைதியைப் பெறுகிறார்கள்.

இந்து மதம் விஞ்ஞானபூர்வமானது என்று அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். பிரபஞ்ச உண்மைகளையும் உயிரின் இயக்கத்தையும் மிக நுணுக்கமாக உணர்த்துவது இந்து மதம். எமது இந்து மதம் இயற்கையின் சக்திகளை விஞ்ஞானபூர்வமானது என்பதை அன்றே அறிவித்துவிட்டது. அதைத்தான் நாம் விஞ்ஞான அடிப்படையில் தெரிந்து கொள்கிறோம். 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அருள்நந்திசிவம் என்ற சந்தான குரவர், “சிவஞானசித்தியார்” என்ற நூலில் மரத்துக்கு உயிர் இருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார். அதைத்தான் இன்று ஜகதீஸ் சந்திரபோஸ் எடுத்துக்கூறி நோபல் பரிசு வாங்கியிருக்கிறார்.

உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருட்களிலும் இடம்பெற்றிருப்பது மிகச் சிறிய அணு என விஞ்ஞானம் கூறுகிறது. ஆனால், ஒரு சக்தியே உலகில் உள்ள அவ்வளவு பொருட்களையும் ஆட்டுவிக்கிறது என்று மெய்ஞ்ஞானம் கூறுகின்றது.

இந்து மதம் போற்றிவரும் கொள்கைகள் விஞ்ஞான அடிப்படையில் அமைந்தவை. அவற்றைப் பின்பற்றி வாழும் முறை நமது உள்ளத்துக்கு ஒளியைத் தருவதுடன் உடலுக்கு உறுதியை அளிக்கிறது. இதனாலேயே இந்து மதம் “வாழ்க்கை நெறி” என்றே கூறுகிறது.

விஞ்ஞானத்தைக் கண்டுபிடித்து ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் நுட்பமான அறிவு படைத்தவர்கள். என்றாலும், அதன் பலன்களைச் சாதாரண குடிமகனும் அனுபவிக்கிறான். இது வேதாந்த உண்மைகள் அளிக்கும் மெய்ஞ்ஞானத்துக்கும் பொருந்தும்.

உலகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய ஐன்ஸ்டீன், “மெய்ஞ்ஞானமில்லாத விஞ்ஞானம் நொண்டி, விஞ்ஞானம் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானம் குருடு” என்று கூறுகிறார். அதாவது, மெய்ஞ்ஞானத்தோடு இணைந்த விஞ்ஞானம்தான் மனித சமுதாயத்துக்கு வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்கு என்று கூறுகிறார்.

பிழையை எங்கு கண்டாலும் அதை உன்னிடம் இருந்தால் திருத்திக்கொள்.

“மனிதனுக்கு மெய்ஞ்ஞான அறிவு, உலகியல் அறிவு இரண்டுமே தேவை. கடவுளின் அருளை உணர்ந்து வாழ்வில் மேன்மையை அடைய மெய்ஞ்ஞான அறிவு உதவி புரியும். வாழ்க்கையை எல்லா வசதிகளுடனும் அமைத்துக்கொள்ள உலகியல் அறிவு உதவுகிறது” என உபநிடதம் கூறுகிறது.

“வாழ்க்கையின் உண்மைகளை இலேசாக எடுத்துக்கொண்டு சிரித்த முகத்துடன் கவலை இல்லாமல் வாழ்வனை நோய்கள் இலகுவில் பாதிக்காது” என்று கூறுகிறார் மனவியல் ஆராய்ச்சி நிபுணரான மைக்கல் ரஃப் என்பவர். மேலும் விஞ்ஞானிகள் மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் தமது ஆய்வுகளின் மூலம் இந்தக் கூற்றுச் சரியெனக் கண்டுபிடித்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் வாழ்க்கையில் முன்னேற, நிலையில்லாத சிற்றின்பமும் வாழ்க்கை வசதிகளும் உதவாது என்று எமது இந்து சாஸ்திர நூல்களில் வேத காலத்து முனிவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இறைவனிடம் மனம் செலுத்தி, பக்தி கொண்டு, ஆசையைத் துறந்து எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அமைதியாக இருந்தால் உடல்நலம் ஓர் பாதிப்பும் இல்லாமல் இருக்கும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மனமும் புத்தியும் அமைதியாக இருக்கும்போது நம்முடைய உள்ளம் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறது. அத்தகையவர்களுக்கு வாழ்க்கை சீராக அமையும் என்பதை எமது இந்துமதம் எடுத்துக்கூறுகிறது.

மேலும், எந்த மனித சமுதாயமும் எந்தப் பகுத்தறிவுள்ள மனிதனும் மதமின்றி வாழ்ந்ததில்லை, வாழ முடியாது என்பது பேரறிஞர்கள் அறிந்த உண்மை. அதாவது மதம், மனித வாழ்வில் ஓர் மிக முக்கியமான தேவையாக இருந்து ஒழுக்கத்துக்கு வழிகாட்டுகிறது. அதாவது வாழ்வினைச் செம்மைப்படுத்துதல், முறைப்படுத்துதல், நெறிப்படுத்துதல் மத உணர்வுக்கு உண்மைப் பொருளாகக் கருதினார்கள்.

அறிவியல் அறிஞர்கள் ஆன்மீக வழியை வெகுவாக ஏற்றனர். அவர்கள் இறை உணர்ச்சியுடன் ஆராய்ச்சிகள் செய்து புத்தம் புதிய விஞ்ஞான உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்தார்கள், கண்டுபிடிக்கிறார்கள். இத்தகைய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு இறைவனின் அருள் தேவை எனக் கருதுகிறார்கள்.

மேலும் உலகப் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானி ஈன்ஸ்லீன், “நமக்கு உணர்ச்சி உண்டாக்குவதும் எண்ணத்தை தோற்றுவிப்பதும் செயல்களைத் தூண்டுவதும் ஆண்டவன் அருளால் நடைபெறுகின்றன” என்று கூறுகிறார்.

மேலும் கம்பியில்லாத் தந்தியைக் கண்டுபிடித்த மார்க்கோனி எனும் விஞ்ஞானி முதன் முதலாக அனுப்பிய தந்திச் செய்தியில், “எல்லாம் அவன் செயல்” என்றே அனுப்பினார். “மிகவும் வலிமையானதும் மிகவும் தொன்மையானதுமான மன உணர்வு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் பீறிட்டு வெளிவரும் பிரதான ஊற்று” என்றார் விஞ்ஞானி ஈன்ஸ்லீன்.

விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் வெற்றி கண்ட விஞ்ஞான உலகம் வான்வெளியில் கோடிக்கணக்கான அண்டங்கள் காணப்படுகின்றன என்ற உண்மையைக் கண்டுபிடித்து

நானை என்பது கனவைப் போன்றது. இன்றைய நிஜத்தை ரசித்திடு.

விண்வெளிப் பயணம் மேற்கொண்டு சந்திர மண்டலத்திற்குச் சென்று வந்து விஞ்ஞானத்தில் அற்புதத்தைச் செய்து காட்டி வருகிறார்கள். இதனை மாணிக்கவாசகர் தனது திருவாசகத்தில் “அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கும் நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன” என்று கூறுகிறார்.

லியோ டால்ஸ்டாய், “விஞ்ஞானத்தின் நோக்கம், மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும், வாழும் வழியைக் காண்பிக்கத்தக்கதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதுதான்” என்கிறார்.

“மதம் என்பது நிலையான வாழ்வுக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள மனிதத் தொடர்பே யாகும் என்றும் காலத்தோடு இசைந்த தற்கால அறிவுக்கொப்ப முன்னரே நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறிக்கோள் நோக்கி மனித சமுதாயத்தை நகர்த்துவது மதம் ஒன்றே” என்று தத்துவஞானி லியோ டால்ஸ்டாய் கூறுகிறார்.

18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஹென்றி பெஞ்சமின் கான்ஸ்டன்ட் என்ற அரசியல் ஞானி இப்படிச் சொல்கிறார். “மதம் என்பது ஆன்மாவின் வேட்கையால் வரைந்த தேவை களின் விளைவு. அறிவின் திறத்தால் ஏற்பட்ட பயன் ஆகும்.

இந்திய நாட்டின் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த தத்துவஞானி டாக்டர் இராதா கிருஷ்ணன் அவர்கள் உலகப் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானி திரு பெட்ரா டரஸ்ஸலைச் சந்தித்த போது, நான் ஒரு அரைகுறை மனிதன். ஏனெனில், மதத்தைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. முழு மனிதனாக முயல்கிறேன்” என்றார்.

அதற்கு பெட்ராண்டிரன்ஸல், “விஞ்ஞானம் மட்டும் கற்பதால் பயனில்லை. மெய்ஞ்ஞானமும் கற்றால்தான் முற்றும் தெரிந்து முழு மனிதனாகலாம்” என்றார். இந்த வாசகம் விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் வாழ்க்கைக்குத் தேவை என்பதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“விஞ்ஞான உலகமும் மத உலகமும் ஒன்றோடு ஒன்று மாறுபட்டதுதான். என்றாலும், ஒன்றில் ஒன்று மறுப்பதில்லை. வழிபாட்டின் முடிவு விஞ்ஞானத்திற்கும் மதத்திற்கும் ஏற்புடைய முடிவுதான்” என்று மருத்துவத்தில் நோபல் பரிசுபெற்ற விஞ்ஞானி டாக்டர் அலெக்சின் கார்ரல் என்பவர் கூறியுள்ளார்.

இந்தியாவில் புகழ்பெற்ற விஞ்ஞானி சேர் சி.வி. ராமன், “பௌதீக ஆராய்ச்சி விஞ்ஞானத்திலும் இன்று வளர்ந்துவரும் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் அனைத்தும் இறைவன் இருக்கிறார் என்பதனை உறுதிப்படுத்துவதாக எனக்குத் தோன்றுகின்றது” என்றார்.

மேலே எடுத்துக் காட்டப்பட்ட அறிஞர்களின் ஆய்வின் வாசகங்கள் விஞ்ஞானத்திற்கும் மெய்ஞ்ஞானத்திற்கும் எவ்வளவு நெருங்கிய தொடர்புகள் உண்டு என்பதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. வேறு எந்த மதத்திலும் இவ்வாறான ஆய்வுகள் கிடையாது.

“உலகம் நமக்குக் கொடுக்கக்கூடியதை விஞ்ஞானம் கண்டுபிடித்துக் காட்டுகிறது. உலகத்துக்கு நாம் கொடுக்கக்கூடியதை மெய்ஞ்ஞானம் நமக்கு உணர்த்தி, அது நமக்குள்ளேயே இருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

பொருட்களை வைத்து வசதியாக வாழும் நிலையை விஞ்ஞானம் அளித்தது. அந்த வசதிகளைச் சரியான வழியில் பயன்படுத்தி நல்ல முறையில் வாழத் தெரிந்துகொள்வதற்கு

எதிர்ப்பவரிடம் துணிந்துநில். மதிப்பவரிடம் பணிந்து செல்.

மெய்ஞ்ஞானம் உதவுகிறது. இவை இரண்டும் ஆராய்ச்சிகள்தான். ஆனால், அவை இரண்டும் வெவ்வேறு துறைகளைப் பற்றியவையாக அமைந்தன. வாழ்க்கைக்கு வசதியைத் தேடிக் கொடுத்தது விஞ்ஞானம். அதற்குரிய மனப்பாங்கைத் தத்துவத்தின் மூலம் அமைத்துக் கொடுத்தது மெய்ஞ்ஞானம்.

நமது மனம் விஞ்ஞான பூர்வமான, தத்துவபூர்வமான பகுத்தறிவுக்கு இசைந்த எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொருந்தும் மதம். அதன் பழம்பெருமை நிகரில்லாதது.

மெய்ஞ்ஞானிகளால் நமது மனதுக்கு வலிமையும் அமைதியும் தரக்கூடிய போதனைகளை அவர்களால் தர முடிந்தது. இதனால் மனித குலத்துக்கு நன்மை மட்டும் தான் கிடைத்தது. தீமை ஏதும் நேரவில்லை. மெய்ஞ்ஞான அறிவு மனிதனை உயர்த்துகிறது. அது எந்த விதத்திலும் அவனைக் கீழே கொண்டுவதில்லை. விஞ்ஞான அறிவினால் உயரவும் முடியும், தாழவும் முடியும். அதனால்தான் விஞ்ஞானபூர்வமான முன்னேறிய நாடுகள் இன்று ஒன்றுக்கொன்று பகை உணர்வுடன், அழிவின் பயத்துடன் வாழ்கின்றன. தன்னையும் தனது சக்தியையும் தன்னுள் இருக்கும் பெரும் சக்தியையும் உணரவைப்பது மெய்ஞ்ஞானம். அது முடிவில்லாதது, முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியாதது, எல்லையில்லாதது.

விஞ்ஞானம்

17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பாஸ்கல் என்ற விஞ்ஞானி, “நீர்ப்பொருளின் சுருங்கா இயல்பு” என்பதனைக் கண்டுபிடித்துச் சொன்னார்.

மெய்ஞ்ஞானம்

03ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஓளவையார், “நீர்ப்பொருளின் சுருங்கா இயல்பினை” பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“ஆடி அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல் நீர் நாழி முகவாது நால் நாழி- தோழி நிதியும் கணவனும் நேர்படினும் தத்தம் விதியும் பயனே பயன்” என்று அன்றே சொல்லி வைத்துவிட்டார்.

விஞ்ஞானம்

வேற்று விசையால் தூண்டப்படாத வரையில் நிற்கின்ற பொருள் நின்றுகொண்டே இருக்கும். ஓடுகின்ற பொருள் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். ஓடுகின்ற பொருள் அதே வேகத்தில், அதே திசையில் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். இது ஐசாக் நியூட்டன் அவர்களால் 17ஆம் நூற்றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

மெய்ஞ்ஞானம்

நடப்பன நடா அய், கிடப்பன கிடா அய், நிற்பன நிறிகுச் சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்” - மாணிக்கவாசகர்.

சிரித்துக்கொண்டே இரு, வலிகள்கூட விலகிக்கொள்ளும்.

அதாவது இதன் பொருள், நடப்பனவற்றை நடக்கச் செய்தும், கிடப்பனவற்றைக் கிடக்கச் செய்தும், நிற்பனவற்றை நிற்க வைத்தும் செயற்படுவன்.

சொற்களின் எல்லையைக் கடந்து நின்ற பழமை மிக்கவன் இறைவன். அதாவது, இதனை 3ஆம் நூற்றாண்டிலே மாணிக்கசுவாமி அவர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது. வெகு தூரத்தில் உள்ள எதிரிகளை அல்லது பொருட்களைத் தாக்கும் ஏவுகணைகளை நாம் தற்போதைய போர்க்காலத்தில் பார்த்திருக்கிறோம், அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால், இதனை எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன்பே அக்கினிபகவான் வாசுதேவனிடம் ஓர் அஸ்திரத்தை ஒப்படைத்தார். அந்த அஸ்திரம் ஓர் இடத்திலிருந்து புறப்பட்டு எதிரியின் இடத்தை அடைந்து, அங்கே அவர்களையும் அங்கேயுள்ள பொருட்களையும் தாக்கிவிட்டுப் புறப்பட்ட இடத்துக்குத் திரும்பி வந்தடைகிறது.

மேலும், மகாபாரதத்தில் துரோண பருவத்தில் குறிக்கப்படும் ஏவுகணை, ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றாகப் பிரிந்து அதிலிருந்து பல்வேறு அம்புகளை உதிர்க்கூடியது. இதேபோல இன்றைய போர்க்கருவியான பலநிலை ரொக்கெட்டுகளை ஒத்து இருக்கிறது. இந்தக் கணையினால் தாக்கப்பட்ட இடம் எரிந்து சாம்பலாகிவிடும். அந்த இடத்திலுள்ள நிலைகள் நஞ்சினால் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். ஆய்வின் பிரகாரம் இந்த மண்ணில் உயிர் வாழ்பவர்கள் தீராத வியாதிகளால் கஷ்டப்படுவார்கள், பிறக்கும் குழந்தைகள் உடல் குறைவுடன் புத்தி பாதிக்கப்பட்டு இருப்பார்கள் எனக் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. இதிலிருந்து அறியக் கூடியதாவது, இந்த விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன் எமது முன்னோர்கள் (மெய்ஞ்ஞானிகள்) இவற்றின் விபரங்களை எடுத்து விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

லேஸர் ஊடுருவிகள் என்று விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடித்து போர்க்கருவியாக உபயோகப்படுகின்றன. ஆனால், மகாபாரதத்தில் அருச்சுனனுக்கு சிவபெருமான் கொடுத்த பாசுபதாஸ்திரம் மிகவும் கனமான உலோகத் தகடுகளையும் துளைத்து அறுக்கக்கூடியது. அதன் சக்தியும் வேகமும் சூரிய ஒளிக்கு நிகரானவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இது தற்கால லேஸர் ஊடுருவிகளுக்கு ஒத்திருக்கின்றன.

மேலும், இராமாயணத்தில் வரும் பல்வேறு அஸ்திரங்களும் இன்றைய விஞ்ஞானம் தரும் அதிசய ஆயுதங்களைப் போலவே ஒத்திருக்கின்றன. இன்றைய விண்வெளி ஆயுதங்களுக்கு இயக்குபவர் தேவையில்லை என்பதைப் போல அன்றைய ஆயுதங்களும் தானே இயங்குவது பற்றி இராமாயணத்தில் பல இடங்களில் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மேகங்களுக்கு மேலே சென்று பறக்கும் புஸ்பக விமானங்களைப் பற்றி இராமாயணத்திலும் மகாபாரதத்திலும் வருகின்றன. சூரிய ஒளிக்கு நிகராகவும், இடியின் சக்திக்கு இணையாகவும் உள்ள ஒரு விமானத்தில் வீமன் ஏறிச் செல்வதாக மகாபாரதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பரம்பொருள் எங்கும் வியாபித்திருக்கக்கூடிய நிலையில் அணுவிலும் அடங்கி இருக்கும் என்பதை விஞ்ஞான ரீதியாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதனைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே திருமூலர் கூறிவிட்டார்.

தேவைப்படும்போது தேடப்படுவாய். அதுவரை அமைதியாய் இரு.

“அணுவில் அணுவினை ஆதிப்பிரானை
 அணுவில் அணுவினை ஆயிரங்கூறிட்
 டணுவில் அணுவை அணுகவல்லார்கட்
 கணுவில் அணுவை அணுகலமாமே”

-திருமந்திரம்.

அணுவில் இருக்கும் இறைவன் அண்டமெல்லாம் நிறைந்தவனாகவும் அதற்கு அப்பாற்பட்டும் நிற்கின்றான்.

எண்ணிலா அண்டங்களுக்கு இறைவன் ஆதாரமாக விளங்குகிறார். பல்வகை ஜீவராசிகளுக்கு அடிப்படைத் தத்துவமாக விளங்குகின்றார். பல திசைகளிலும் சூழ்ந்துள்ள இறைவனுக்கு எண்ணற்ற பிரபஞ்சங்களே நடனம் செய்யும் ஆலயமாக அமைகின்றன.

இதனைத் திருமந்திரத்தில் திருமூலர் இப்படிச் சொல்கிறார்.

“அண்டம் ஏழு கோடி பிண்டம் ஏழு கோடி
 தெண்டிரை சூழ்ந்த திசைகள் ஏழு கோடி
 அண்ட நடனஞ் செய்யும் ஆலயந்தானே”

-திருமந்திரம் 2773.

இன்றைய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களின் மூலம் நாம் வாழும் உலகம் அபூர்வமானது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இதுபோன்ற அமைப்போ, உயிரினங்களோ, வாழ்க்கையோ பல கிரகங்களில் இல்லை. அப்படியானால் நமக்கு மட்டும் இவை கிடைப்பானே? இதைப் படைத்தவர் யார்? இவற்றை நமக்குக் கொடுத்தவர் யார்? அதை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா? இதற்கு மெய்ஞ்ஞானம் மட்டுமே நமக்கு வழிகாட்டும்.

இப்படி ஓர் அபூர்வமான கிரகத்தில் பிறந்து இவ்வளவு பெரிய அரிய சக்திகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வசதிகளுடன் படைக்கப்பட்ட நாம், அதற்குரிய மேன்மையை முழுமையாக அடைந்து உயர வேண்டாமா? வெறும் சாப்பாட்டுக்கு மட்டும்தானா நாம் பிறந்தோம்? இவற்றுக்கு உதவக்கூடிய விஞ்ஞானம் மட்டுமே நமக்குப் போதுமா? இதுதான் நமது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்றால், மிருகத்திலிருந்து மனிதனாக - சாதாரண மனதிலிருந்து மிகுந்த புத்திசாலியாகவும் உயர்ந்து வாழ முற்படுவதன் அவசியம்தான் என்ன? இவை யாவும் விஞ்ஞானத்தால் உதவமுடியாது.

குழுஜை தீனங்கள்

யூலை	09	ஆனி	25	செவ்வாய்	மாணிக்கவாசகர்
யூலை	13	ஆனி	29	சனி	அருளம்பலவர், தங்கம்மை
யூலை	21	ஆடி	05	ஞாயிறு	பட்டினத்தடிகள்
ஆகஸ்ட்	10	ஆடி	25	சனி	மயில்வாகனம் சுவாமிகள்
ஆகஸ்ட்	11	ஆடி	26	ஞாயிறு	சுந்தரமுர்த்தி நாயனார்
ஆகஸ்ட்	31	ஆவ	15	சனி	திருநீலகண்ட சிவாச்சாரியார்

வானிலையைவிட அதிவேகமாய் மாறுகிறது மனிதனின் மனநிலை.

விநாயகப் பெருமான்

- திரு கு. சிவபாலராஜா அவர்கள் -

விநாயகப் பெருமானின் திருவுருவங்கள் எண்ணிக்கையில் முப்பத்து இரண்டு ஆகும் (32) அவை ஒவ்வொரு திருவுருவமும் வெவ்வேறு நிறங்களாயும், கரங்களின் எண்ணிக்கையையும், அமர்ந்திருக்கும் வெவ்வேறு வித ஆசனங்களையும் வாகனங்களையும் உடையன. முப்பத்து இரண்டு திருவுருவங்களும் வருமாறு.

யோக கணபதி, சிங்க கணபதி, மும்முகப் பிள்ளையார், துவிமுக கணபதி, துண்டி விநாயகர், ரணமோசனர், உத்தண்ட கணபதி, சிருஷ்டி கணபதி, ஏகதந்தர், ஹரித்திரா கணபதி, ஷிப்ர பிரசாதர், திரியாஷர கணபதி, வர கணபதி, ஏகாட்சர கணபதி, ஊர்த்துவ கணபதி, நிருத்த கணபதி, விஜய கணபதி, மஹா கணபதி, ஏரம்ப கணபதி, ஷிப்ர கணபதி, விக்ன கணபதி, உச்சிஷ்ட கணபதி, சித்தி கணபதி, துவிஜ கணபதி, சக்தி கணபதி, வீர கணபதி, ஸ்ரீ பக்தி கணபதி, தருண கணபதி, பால கணபதி, சங்கடஹரர், தூர்க்கா கணபதி, லட்சுமி கணபதி ஆகிய முப்பத்திரண்டு கணபதி வடிவங்கள் திருவுருவங்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் பின்வருமாறு சில விபரங்களும் அமைந்துள்ளன.

மும்முகப் பிள்ளையார்-	மூன்று முகம் உடையவர்	- சிவப்பு நிறம்
துவிமுக கணபதி	- இரண்டு முகமுடையவர்	- நிறம் பசு நீலம்
ஏரம்ப கணபதி	- ஐந்து முகமுடையவர்	- நிறம் கருமை
துவிஜ கணபதி-	நான்கு முகமுடையவர்-	நிறம் வெண்மை

தேவியுடன் அமர்ந்திருக்கும் கணபதி திருவுருவங்கள்
 உத்தண்ட கணபதி, ஊர்த்துவ கணபதி, மஹா கணபதி,
 சக்தி கணபதி, லட்சுமி கணபதி, சங்கடஹரர்

பெருச்சாளி வாகனமுடையவராகக் காணப்படுபவர்கள்.
 சிருஷ்டி கணபதி, ஏகாட்சர கணபதி, விஜய கணபதி

பொற் தாமரை மலரில் அமர்ந்துள்ள திருவுருவங்கள்
 மும்முகப் பிள்ளையார், சித்தி கணபதி, சக்தி கணபதி
 பால கணபதி, சங்கடஹரர் - செந்தாமரைப் பீடம்.

சிங்க வாகனர் - சிங்க கணபதி
 நிருத்த கணபதி - கூத்தாடும் பெருமான்.

தேடலும் தேவையும் தீர்வதேயில்லை மனித வாழ்வில்.

ஆறு கரங்கள் உடைய கணபதி திருவுருவங்கள்:-

சிங்க கணபதி, மும்முகப் பிள்ளையார், ஷிப்ர பிரசாதர், நிருத்த கணபதி, உச்சிஷ்ட கணபதி.

எட்டுக் கரங்கள் உடைய கணபதி திருவுருவங்கள்:-

மஹா கணபதி, விக்ன கணபதி, தருண கணபதி, தூர்க்கா கணபதி, லட்சுமி கணபதி.

பத்துக் கரமுடைய இரண்டு திருவுருவங்கள்:-

உத்தண்ட கணபதி
ஏரம்ப கணபதி.

பதினாறு கரங்கள் உடைய கணபதி - வீர கணபதி, சிவந்த மேனி. பீடம் திருவாசி, பதினாறு வகையான ஆயுதங்கள் தாங்கியவர். பீடத்தில் நிற்பவர்.

குழந்தை திருமேனியுடையவர் - பால கணபதி
பெரிய திருமேனியுடையவர் - தூர்க்கா கணபதி.

நான்கு கரங்களுடைய கணபதி திருவுருவங்கள் பத்தொன்பது. கணபதிப்பெருமானின் திருமுகம் யானை முகம்.

வெள்ளைப் பிள்ளையார் திருவுருவம் பாற்கடல் கடைந்தபோது அதில் பொங்கி வந்த வெண்கடல் நுரையினால் செய்யப்பட்டது. அதைச் செய்தவர் இந்திரன். வெள்ளைப் பிள்ளையார் சுவேத விநாயகர் எனப்பட்டார். தெய்வேந்திரனால் செய்யப்பெற்ற வெள்ளைப் பிள்ளையாரை திருவலஞ்சுழி சுவேத விநாயகர் ஆலயத்தில் காணலாம். வெள்ளைப் பிள்ளையார் தேவர்களுக்கு அமிர்தம் கிடைக்க வழி செய்தவர்.

உளியினால் செதுக்கப்படாத பொள்ளாப் பிள்ளையார், பொல்லாப் பிள்ளையார் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். இவர் சுயம்புவாகத் தோற்றம் பெற்றவர். இவர் திருநாரையூரில் அவதரித்துள்ளார்.

விவேக சிந்தாமணி என்னும் நூலில் காணப்படும் ஓர் விநாயகர் வணக்கப் பாடல் பின்வருமாறு.

அல்லல் போம் வல்வினை போம் அன்னை வயிற்றிற் பிறந்த
தொல்லை போம் போகாத் துயரம் போம் - நல்ல
குணமதிக மாமருணைக் கோபுரத்துள் மேவும்
கணபதி யைக்கை தொழுதக் கால்.

கந்தபுராணம் கூறும் ஓர் பாடல் வருமாறு

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவி மாசுற
எண்ணிய பொருளெலாம் எளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

உங்களை நீங்களே மதியுங்கள். அப்போதுதான் பிறர் உங்களை மதிப்பர்.

ஒளவையார் அருளிய தத்துவ ஞானத் திருவகவல். சில வரிகள்
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடை பிங்கலையின் எழுத்தறி வித்துதக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவினுணர்த்தி
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசைபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்து மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே.

கபில தேவ நாயனார் அருளிச் செய்த மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை
 திருச்சிற்றம்பலம்
 திருவாக்கும் செய்கருமம் கை கூட்டும் செஞ்சொற்
 பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
 ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
 காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
 விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
 விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
 கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

விநாயகர் துதி
 பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
 நாலுங் கலந்து உனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ் செய்
 துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
 சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா.

வரதபண்டிதரின் பிள்ளையார் கதை. சில வரிகள்
 கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதம் ஒன்று உளது அதை விரும்பி நோற்றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்

புந்தியில் நினைந்த பொருள் கைகூடும்
 மேலவர் தம்மையும் வென்றிடலாம் எனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
 விரித்து எமக்கு உரைத்திட வேண்டும் என்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்து உரை செய்வான்
 தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுரத்தியின்
 முந்தாம் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
 அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
 பக்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்.

வாழி

வாழிய மாமுகில் தானியமும் வானவர் தாமும் வாழியவே
 வாழியநீறு புனைந்தடியார் மன்னவர் செங்கோல் வாழியவே
 வாழிய தருமம் நாலெட்டும் மறுவில் பசுவும் வாழியவே
 தந்தமுகன் திருவாழிநிதம் தானே சொல்வோர் தம்முடனே
 சிந்தை மகிழ்ந்து துதிப்பவர்கள் தேசோ டென்றும் வாழியவே.

மங்களம்

கஜானனாய மங்களம் ஷடானனாய மங்களம்
 ஏரம்பாய மங்களம் ஏகாட்சராய மங்களம்
 லம்போ தராய மங்களம் விக்னேச் வராய மங்களம்
 சித்தி புத்தி மங்களம் நித்ய சுப மங்களம்.

ஆணைமுகற்கு மங்களம் ஐங்கரற்கு மங்களம்
 பாணை வயிறு கொண்டவர்க்கு நித்ய சுப மங்களம்
 கணபதிக்கு மங்களம் காவிரிக்கு மங்களம்
 காக்கை வடிவெடுத்த கணேசருக்கு மங்களம்
 மங்களம் மங்களம் நித்ய சுப மங்களம்.

(முற்றும்)

கடவுளின் எல்லாப் பரிசுகளிலுமே நேரமும் அன்புமே மிகவும் மதிப்பு
 வாய்ந்தவை. தெய்வ அன்பை உணர மனிதன் நேரத்தை சரியாகப் பயன்படுத்த
 வேண்டும். ஆனால் இன்று ஒவ்வொருவரும் தம் நேரத்தில் முக்கால் பங்கை உலக
 நாட்டங்களிலே வீணடிக்கிறார்கள்.

ஆசைப்படுங்கள் தவறில்லை. பேராசையே வாழ்க்கைக்கு கேடு.

கதிர்காமம்

- திரு ம. சிவயோகசுந்தரம் அவர்கள் -

யோகர் சுவாமிகள் தமது நற்சிந்தனையில் “கதிர்காமத்தையனே உன் காலடி நம்பி வந்தேன் என்னைக் கைவிட்டு விடாதே” என்று பாடியுள்ளார். கதிர்காமக் கந்தன் பல யோகியர் ஞானியர்க்கு அருவமாக நின்று அருள் பாலித்துள்ளார். மேலும் சர்வமத பிரியனாக எல்லா சாதி சமயத்தவரையும் தன்பால் ஈர்த்து அருள் பாலிக்கின்றார். பழைய கதிர்காமத்தை நினைக்கும்போது என் மனம் கவலைப்பட்டாலும் யோகர் சுவாமிகள் உன்னை நம்பி வந்த எங்களைக் கைவிட்டுவிடாதே! என்று அன்றே பாடியதை நினைக்க என் மனம் ஆறுதல் அடைகின்றது.

கதிர்காமத்தில் சிங்கள தமிழ் வருஷம், ஆடியில் வரும் திருவிழா (எசல பெரகரா), கார்த்திகைத் தீபம் என்பன விசேட திருவிழாக்களாக விளங்குகின்றது. கதிர்காமத் திருவிழா மற்றைய முருகன் ஆலயங்களைவிட வேறுபட்ட முறையில் நடக்கும். இக்கோயிலில் வள்ளியம்மனும் முருகனும் எப்போதும் நேரே பார்க்கக்கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளது. ஆடியில் நடக்கும் திருவிழாவிற்கு நாற்பத்தைந்து நாட்கள் முன்பதாக வள்ளியம்மன் ஆலய பூசகர்கள் (கப்புறாளைமார்) பெரிய முருகன் கோவிலுக்குச் சென்று அங்குள்ள பூசகர்களுடன் கதைத்து இரு பகுதியினரும் திருமணத்திற்கு சம்மதம் தெரிவிப்பார்கள். பின்னர் கன்னிக்கால் நாட்டுவதற்குரிய இருமரக் கொப்புகள் காட்டிலுள்ள “கொளபாள” என்ற மரத்திலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்டு அதற்குரிய பூசைகளை வள்ளியம்மன் தேவாலயத்தில் நிகழ்த்தி பெரிய முருகன் கோவில் வாசலில் இரு புறமும் நாட்டப்பட்டு பூசைகள் நிகழும்.

பின்னர் அந்தி சாயும் நேரத்தில் முதலில் பக்கத்திலுள்ள விநாயகப் பெருமானுக்கு தீவட்டிகள், குடை, கொடி, ஆலவட்டங்கள் சகிதம் சகல மணிகளும் ஒலிக்க விசேட பூசை நடைபெறும்.

பின்னர் பலநாயக்கநிலைமை (வீரவாகு தேவரை பிரதிநிதிப்படுத்துவார்) அவரது வாசஸ்தலத்திலிருந்து (முருகன் கோவிலுக்கு எதிரிலுள்ளது) அழைத்து வரப்படுவர். அவர் கலியாணத்திற்கு போடும் உடுப்பு (மகா அந்தம் என்று அழைக்கப்படும்) அணிந்து முருகன் கோவில் திரைச்சீலைக்கு அருகில் விளக்கேற்றி கலியாண ஊர்வலம் (மகுல் பெரகரா என்று சிங்களத்தில் அழைக்கப்படும்) ஆரம்பிக்க முருகனை வேண்டுவர். அன்று முருகனுக்கு வழமைபோல் நடக்கும் பூசைகள் எதுவும் நடைபெறாது. எல்லா வாத்தியங்களும் முழங்க பெரிய பூசகர் (மகா கப்புறாளை) மற்ற பூசகர்கள் சகிதம் உள்ளே இருந்து முருகனின்

வார்த்தைகளில் உண்மை இல்லையெனில் எண்ணங்களில் தூய்மை இருக்காது.

யந்திரம் உள்ள மறைக்கப்பட்ட பெட்டியை பயபக்தியுடன் வெளியே கொண்டு வருவார். அப்பொழுது பல யானைகள் சகிதம் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானை ஒன்றில் ஏறுவதற்கு ஆயத்தம் நடக்கும். பெரிய பூசகர் பட்டுப் பாவாடை மேல் பயபக்தியுடன் நடந்து வந்து எடுத்துவரப்பட்ட மறைக்கப்பட்ட யந்திரப் பெட்டியுடன் யானைமேல் ஏறி அமர்ந்திருப்பார். அப்பொழுது பஸநாயக்கநிலமையுடன் வள்ளியம்மன் பரம்பரையில் வந்து ஆரத்தி அம்மாக்கள் இருபுறமும் நிற்பார்கள். ஆரத்தி அம்மாக்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பூசைக்கு முதல் நாங்கள் ஆரத்தி எடுக்கும் முறையைப் போலல்லாது வேறு முறையில் ஆரத்தி எடுப்பார்கள்.

பஸநாயக்கநிலமை உடனே விநாயகர் ஆலயம் சென்று விநாயகரை வணங்கிப் பின் பெருமான், புத்தபெருமான் ஆகியவர்களை வணங்கி யானையின் முன் நிற்பார். அவருக்கு மாலை, விபூதி, பொட்டு ஆகியவை அணியப்பெற்றிருக்கும் முருகனின் யந்திரப் பெட்டியை வணங்கிய பின் தமது சேவிதர்கள் சகிதம் ஊர்வலத்தை ஆரம்பிக்க சமிக்ஞை கொடுப்பார். அப்போது அரோகரா, சாது சாது என்று பக்தர்கள் பிரார்த்தனை பக்திபூர்வமாக ஒலிக்கும். மேலும் ஊர்வலத்தின் முன் “ஓம் வடிவேல் முருகா” என்ற பதாதைகள் வடக்கு கிழக்கிலிருந்து கால் நடையாக வந்த பக்தர்களால் ஏந்தி வரப்படும். கண்டிய நடனக்காரர் வேறுபட்ட காவடிகள் என்பனவும் ஊர்வலத்தில் செல்லும். இந்த ஊர்வலம் கோவில் பிரகாரம் முழுவதும் சுற்றிவரும். ஒவ்வொரு கோவிலின் முன்னும் பஸநாயக்கநிலமை நிறுத்துமாறு சைகை காட்டுவார். அப்பொழுது அந்தக் கோவில் பூசகர்கள் முருகனை வரவேற்று பூசைகள் செய்வார்கள்.

ஊர்வலம் வள்ளியம்மன் ஆலயத்தை அடைந்ததும் பெரிய பூசகரால் முருகனின் யந்திரப் பெட்டி வள்ளியம்மன் ஆலயத்திற்குள் கொண்டு செல்லப்படும். அப்பொழுது ஆரத்தி அம்மாக்கள் ஆரத்தி எடுக்க பெரிய பூசகர் மற்றைய பூசகர் மாத்திரம் பட்டுப்பாவாடை மேல் வள்ளியம்மன் கோவிலுக்குள் வைத்துவிட்டு வெளியே வந்துவிடுவர். இவ்வேளையில் முருகன் கோவில் பூசகர்கள், பஸநாயக்கநிலமை, ஆரத்தி அம்மாக்கள் வள்ளியம்மன் பூசகர்களால் குளிர்மானம் வழங்கப்பட்டு வரவேற்பார்கள். ஆரத்தி அம்மாக்களுக்கு வெற்றிலை பாக்கு வழங்கப்படும். இதன்போது கண்டிய நடனக்காரர்களின் நிகழ்வுகள் நடந்து கொண்டிருக்கும். அப்போது பஸநாயக்கநிலமை மிகவும் பக்திபூர்வமாக வணங்கியபடி நிற்பார். சுமார் அரை மணித்தியாலத்தின் பின் முருகனின் அனுமதி கிடைத்ததும் தனது கையை உயர்த்தி நடனம் முதலியவற்றை நிறுத்துமாறு கூறுவார். அப்பொழுது அமைதி நிலவும். உடனே பெரிய கப்புறாளை உள்ளே சென்று அங்கு வைத்துவிட்டு வந்த முருகனின் யந்திரப்பெட்டியை பயபக்தியாக யானைமேல் ஏற்றுவார். அப்பொழுது ஆரத்தி அம்மாக்கள் தாங்கள் மென்றுகொண்டிருக்கும் வெற்றிலை பாக்கை கண்ணாறு, நாவுறு ஏற்படாதிருக்க வெளியில் துப்புவார்கள். இப்போது முருகப்பெருமான் நேரே தமது பெரிய கோவிலுக்குச் செல்வார். வாசலில் ஆரத்தி அம்மாக்களால் ஆரத்தி எடுத்த பின் வழமையான பூசைகள் நடைபெற்று வைரவர் பூசையுடன் இது இனிதே நிறைவேறும். இந்த ஊர்வலத்தில் தெய்வானை அம்மனால் இந்தியாவிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட முத்துலிங்க சுவாமிகளின்

எண்ணங்கள் அழகானால் வாழ்க்கையும் அழகாகும்.

ஊர்வலமும் இடம்பெறும். முருகனை திரும்ப அழைத்துச் செல்ல வந்த முத்துலிங்க சுவாமிகள் இங்கேயே தங்கி இப்போது அது சிவன் ஆலயமாக உள்ளது. மேலும் முருகப்பெருமானின் அழைப்பில் வந்த கேசாபுரி சுவாமிகள் (வட இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்) தெய்வாணை அம்மன் ஆலயத்தில் தங்கி அப்போது எல்லாக் கோவில்களும் அவர் பராமரிப்பில் இருந்தது. இவர் தமது இறுதிக் காலத்தில் பால் மாத்திரம் அருந்தியதால் “பால் குடி பாபா” என அழைக்கப்பட்டார். இவரது சமாதி தெய்வாணை அம்மன் குருபிடம் (கல்யாண மண்டபம்) ஆலயத்திற்கு எதிரே அமைந்துள்ளது. இவரது பரம்பரையினரது சமாதிகளும் இங்கே காணப்படுகின்றது. 1972இலிருந்து சுவாமி தத்தகிரி அவர்கள் பிள்ளையார் ஆலயம் மற்றும் தெய்வாணை அம்மன், வைரவர் ஆகிய ஆலயங்களை பராமரிக்கின்றார். இப்பொழுது தெய்வாணை அம்மன் ஆலயத்தில் பெரிய அன்னதான மடம் அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

யோகர் சுவாமிகள் பல தடவை கதிர்காம யாத்திரை செய்துள்ளார். ஒருமுறை இந்தியாவிலிருந்து வந்த பேராசிரியர் சம்பந்தனார் யோகர் சுவாமியைத் தரிசிக்க ஆசை கொண்டு அப்போதைய அரச அதிபர் பரிகாந்தாவை கூட்டிக்கொண்டு செல்ல முற்பட்டபோது பரிகாந்தா அவர்கள் யோகர் சுவாமிகள் இப்போது கதிர்காமத் திருவிழாவிற்குப் போயிருப்பார். எதற்கும் ஆச்சிரமத்தை வழிபட்டு வருவோம் என இருவரும் கொழும்புத்துறை சென்றனர். அங்கே யோகர் சுவாமிகள் இருப்பதைக் கண்ட பரிகாந்தா அவர்கள் சுவாமி நீங்கள் இந்த முறை கதிர்காமம் செல்லவில்லையா? என வினாவினார். உடனே யோகர் சுவாமிகள் “அவன் முருகனுக்கு மயில் இருக்கின்றது. எனக்கு என்ன வாகனம் இருக்கின்றது” என்று பதில் கூறினார். பேராசிரியர் சம்பந்தனார் கொழும்பு சென்று சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் வீட்டில் இந்தியா செல்வதற்காக தங்கியிருந்தார். அன்றிரவு சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் கதிர்காமத்தில் எடுத்த ஒளிப்படத்தைப் போட்டுக் காட்டினார். அதில் கதிர்காமத்தில் யோகர் சுவாமிகள் பக்தர்களுடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்த காட்சியை சம்பந்தனார் கண்ணுற்று “இது போன வருடத்து ஒளிப்படமா?” என சேர் கந்தையா வைத்தியநாதனிடம் வினாவினார். இல்லை இது இந்த வருடம் எடுக்கப்பட்டது என சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் கூற திகைப்படைந்து இந்தியா போகாமல் யோகர் சுவாமியின் கொட்டிலுக்கு சம்பந்தனார் சென்றார். சுவாமியை நோக்கி “சுவாமி உங்களுக்கு அட்டம...” என்று வினவ வெளிக்கிட, யோகர் சுவாமிகள் “எட பொடியா வாயைப் பொத்து” எனக் கூறி தான் இரு இடங்களிலும் ஒரே நேரத்தில் காட்சி தந்ததை கதைக்க விடவில்லை. இதுபோல சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள் கல்முனைச் சந்தியில் தன் பக்தர்களுடன் நின்றபோது திடீரென தனது வேட்டியை எடுத்து கசக்கி “என்னடா கதிர்காமத் திரைச்சீலை எரிகின்றது” எனக் கதறி ஓலமிட்டார். ஆனால் அதேநேரம் சித்தானைக்குட்டி சுவாமிகள் அங்கு தோன்றி எரிந்துகொண்டிருந்த கதிர்காமத் திரைச்சீலையைக் கசக்கி நெருப்பை அணைத்தார்.

சந்நிதியானுக்கும் கதிர்காமக் கந்தனுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. கதிர்காமத் திருவிழாவிற்கு முருகனை வழி அனுப்புவதும் திருவிழா முடிந்ததும் முருகனை வரவேற்பதும்

இருப்பதை இழக்காமல் இருக்க இழந்ததை மறந்துவிடு.

காலம் காலமாக நடைபெறுகின்றது. வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த கௌரிபாலா ஜேர்மன் சுவாமிகள் சோல்பரிப் பிரபுவின் மகன் சந்தசுவாமி பரி என்ற அவுஸ்திரேலிய நரிக்குட்டி சுவாமிகள் முதலில் கதிர்காமத்தில் தவமிருந்து பின்னர் யோகர் சுவாமியின் அடியவர்களாக செல்வச்சந்தியில் ஆச்சிரமம் அமைத்து தங்கினார்கள். மேலும் யோகர் சுவாமிகள் சந்திதி மண்ணின் கீழ் சிவலிங்கம் உள்ளன என்று பல தடவை கூறியுள்ளார்கள். சந்திதியானை தரிசிப்பவர் கதிர்காமக் கந்தனை தரிசித்த பலனைப் பெறுவார்கள் என்பது முற்றிலும் உண்மையான விடயமாகும்.

வேலன் அருள் பெற்று உய்ய வாரீர்

மஞ்ச மதில்பவனி காட்டும் திருமுருகா
தஞ்ச மளிப்பாய் தயவுடன் - துஞ்சரித்து
பஞ்ச மொழித்து பசியு மகற்றியுள்
நெஞ்சினில் ஏற்பாய் நெகிழ்ந்து.

பத்துத் தலைநர காசுரனை வீழ்த்திய
முத்துக் குமரா உனைநினைந்து - நித்தமும்
பாடிப் பணிந்து உருகுமுன் பக்தர்க்கு
நாடிவந்து நல்வழி நல்கு.

நல்லை முருகனின் நாமம் உரைப்பார்க்கு
தொல்லை தொலைந்து துயர்நீங்கும் - அல்லல்
தருந்தீ வினையகல தாள்பணிந்து கோடி
அருள் பெற்று உய்வோம்வா ரீர்.

திருநாள் மலர்ந்து தருமம் தளைக்க
பெருநாள் பிறந்திடும் பாரீர் - வருமாண்டு
மங்களங் கூடி மகிழ்வா யுறவாட
பொங்கும் தமிழர்தம் பண்பு.

தொண்டுபல ஆற்றிடும் மோகனதாஸ் ஸ்வாமிகள்
உண்டு பசியாறும் அடியார்கள் - கண்ணுறங்க
இன்புறுவார் சந்திதி ஆச்சிர மந்தனில்
அன்னதா னப்பணி செய்து.

-சீ. சாந்தநாதன் -

அவமானத்தின் வலி அழகிய வாழ்க்கைக்கான வழி.

வழித்துணை

85

— ஆசகவீ செ. சீவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் —

- 01 அடுத்தவரின் நிம்மதிக்குப் பங்கங்கள் விளைவிப்போர் நிம்மதியாய் வாழ்வதுபோல் பார்வைக்குத் தோன்றினாலும் நிம்மதிக் குறைவு பின்னர் அவர் மனதை நிரப்பிவிட தன்மதியை எண்ணியவர் நிம்மதியை இழந்திடுவர்.
- 02 அமைதியான பிறர்வாழ்வை சீர்குலைத்து வாழ்பவர்கள் அமைதியாக வாழ்வதுபோல் அடுத்தவற்குத் தோன்றினாலும் அமைதியின்மை பின்னரவர் அகத்தினையே ஆட்கொள்ள சுமைகூலி கிடைத்ததென்று அமைதிவாழ்வை இழந்திடுவர்.
- 03 பிறர் வாழ்வைக் கெடுத்துவிட்டு தாம் மட்டும் வாழ்பவர்கள் பெருவாழ்வு வாழ்வதுபோல் மற்றவற்குத் தோன்றினாலும் கெடுமதிகள் பலபின்னர் அவர்வாழ்வைக் கெடுத்துவிட கொடுத்ததே கிடைத்ததென்று நல்வாழ்வை இழந்திடுவர்.
- 04 பிறருக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்துவிட்டு இன்புறுவோர் இன்பமாக வாழ்வதுபோல் பார்ப்போற்குத் தோன்றினாலும் இன்பமென்று எண்ணியதே பின்துன்பமாக மாறிவிட கைமாறு கிடைத்ததென்று கண்ணீரில் கரைந்திடுவர்.
- 05 பிறருக்கு வேதனையைக் கொடுத்துவிட்டு மகிழ்ந்திருப்போர் சாதனைகள் புரிந்தவர்போல் சார்ந்தோற்குத் தோன்றினாலும் வேதனையைச் சுமப்போரின் சாபங்கள் பலித்துவிட சோதனைமேல் சோதனைக்கு ஆளாகி மகிழ்விழப்பர்.
- 06 ஆழக் கடலினுள்ளே மூச்சடக்கி மூழ்கினால் தான் தாழக் கிடக்கின்ற முத்தெடுக்க முடிவதைப்போல் மாணவரும் புலனடக்கி கல்விக் கடல் மூழ்கினால் தான் வாழ்வதற்குத் தேவையான வகையணைத்தும் பெற்றிடலாம்.

மனம் அழகானால் வாழ்க்கையும் புவனமாகும்.

- 07 திங்களோர் பத்து அன்னை தியாகங்கள் புரிவதால் தான் தங்கிய மகவைப் பெற்று தாயென்று மகிழ்வதைப்போல் மாணவரும் ஆண்டுசில அர்ப்பணித்துக் கற்றிட்டால் தான் வேண்டிய தெல்லாம்பெற்று வெற்றிபல குவித்திடலாம்.
- 08 சந்தனக் கட்டைதனை கல்லிலே உரைப்பதால்தான் மங்கலம் பொங்கிநல்ல மணமது கமழ்தல்போல மாணவரும் தம்மைத்தம் கல்விக்காய் வருத்தினால் தான் திக்கெல்லாம் போற்றும் நல்ல திகழொளி பெற்றிடலாம்.
- 09 நிலத்தினைப் பண்படுத்தி விதையினை விதைப்பதால்தான் அறுவடைக் காலம்நல்ல நிறைவினை அடைதல்போல மாணவரும் தம்மைத்தாமே பண்படுத்திக் கற்றிட்டால்தான் பெறுவன எல்லாம் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்ந்திடலாம்.
- 10 சின்னநெற் கதிரெடுத்து சிறுபுற்றில் குவிப்பதால் தான் வண்ணமனை மக்களொடு பின்னெலிகள் மகிழ்வதைப் போல் மாணவரும் சிறுகச்சிறுக பெருங்கல்வி பெற்றிட்டால்தான் நன்மதிப்பினொடு பின்னர் நானிலத்தில் மகிழ்ந்திடலாம்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப்பணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயப் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காசுக்கட்டளை

செந்திவேல் மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.

தொ.இல - 0213219599, 0212263406

காசோலை

செந்திவேல் மோகனதாஸ்
க.இல - 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

Swift code - BCEYLKLX 028 - 7342444

E.mail : suthanm329@gmail.com
: sannithiyan@hotmail.com

தளராத இதயம் உள்ளவனுக்கு இவ்வுலகில் முடியாதது என்று எதுவுமில்லை.

அன்பும் ஆன்மீகமும்

– திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள் –

அன்பு என்பது இன்பகரமானது. அன்பை வழங்குவோரும் ஆனந்தமடைவர். அன்பை வழங்கப் பெறுவோரும் ஆனந்தமடைவர்.

அன்பு உள்ள இடமே ஆண்டவன் உறையும் இடம் என பண்டுதொட்டுக் கூறி வருகின்றது எமது இந்து மதம். எமது மதத்தை அன்பு மதம் என்று சொன்னால்கூட அது சாலப் பொருந்தும்.

எம்பெருமானது திருவிளையாடல்களும் விஷ்ணு பகவானது தச அவதாரங்களும் ஜீவராசிகளிடத்தே அவர்கள் கொண்ட கருணையினாலேயே நிகழ்ந்தன என்பது உண்மை. அன்பும் கருணையும் இரட்டைக் குழந்தைகள்.

இந்து மதத்தின் கண் உள்ள அரும்பெரும் பொக்கிஷங்களான புராணங்கள், இதிகாசங்கள், வேதக் கதைகள் யாவும் எமது முன்னோர்கள் மெய்யடியார்கள் யாவரும் எவ்வாறு அன்பை வளர்த்து அதன் அடிப்படையில் பக்தி செய்து நற்பேறு எய்தினார் என்பதை அழகாக சித்தரிக்கின்றன.

அன்பு வழிச்செல்லும் அனைத்துமே ஆனந்தம் தரும் என்பதே இந்து மதம் காட்டும் ஆன்மீகப் பாதை ஆகின்றது.

ஆகவே அன்பின் வளர்ச்சியே ஆன்மீக வளர்ச்சி என்பதை யாம் உணர்ந்து வாழப் பழகிக்கொள்ளல் அவசியம். இதற்கு பெரியோர், சிறியோர், கற்றவர், கல்லாதோர் என்றோ ஏழை, பேதை என்றோ பேதம் கிடையாது.

அன்பு ஏற்படுவதற்குப் பல மார்க்கங்கள் உள. முதலில் அன்பு காட்ட நாம் முற்படும் பாதையில் கருணையையும் நிதானத்தையும் பொறுமையையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவர்கள் ஆகின்றோம். எவ்வளவு சிரமத்தின் மத்தியிலும் நாம் சினத்தை அடக்கிக்கொள்ள வேண்டும். சினமே எங்கள் முதல் எதிரி. சினத்தை அடக்குவதோடு நாம் பொய் பேசுதலைத் தவிர்க்கவும் வேண்டும். பொய் பேசுதல் எளிது. சந்தர்ப்பத்துக்கு உதவுவது பொய். ஆனால் காலப்போக்கில் அதன் விளைவு மிகவும் கேடு தரும். பொறாமையையும் நாம் எமது உள்ளத்தில் வளர்க்கக் கூடாது.

மேலும் இறைவனது நாமத்தை உச்சரிப்பதும் தியானம் செய்தலும் மனதில் உள்ள மாசுக்களை போக்கவல்லவை. பூசை வழிபாடு கூட்டுப்பிரார்த்தனைகளில் ஈடுபடுதல், தன்னலம் அற்ற செயல்களில் ஈடுபடல், பிற உயிர்கள் இடத்தில் அன்பு காட்டல், சமூக சேவை ஆகியவை எனலாம். அன்பு நெறியில் வாழ்ந்து நாம் ஆனந்தம் பெற நற்பேறடைய எம்மால் பின்பற்றக்கூடிய இலகுவான மார்க்கங்களாம். எந்த மதமும் இவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவே உள்ளன.

வெற்றி என்பது புத்திசாலிகளுக்கு மட்டுமல்ல. முன்னேறத் துடிக்கும் அனைவர்க்கும்.

அன்பும் சிவமும் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்
 அன்பே சிவம் ஆவதாரும் அறிகிலார்
 அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்த பின்
 அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே.

என்கின்றது திருமூலர் திருமந்திரம்.

நாம் அன்பு காட்டும்போது எமக்கு எல்லோருமே நல்லவர்களாகத் தோற்றுவர். அப்போது அந்நியர் அல்லாது தோற்றும் இந்த உலகம் முழுவதும் எமக்கு சொந்தம் ஆகின்றது. இதில் எத்தனை ஆனந்தம் இத்தனை சுலபமான வழி இருந்தும் நாம் ஏன் இதனை முற்றாகப் பின்பற்றாமல் இருக்கின்றோம், அன்பு காட்டப் பணம் தேவையில்லை, மனம்தான் தேவை.

இறைவனது படைப்புக்களில் பிரமிக்கத்தக்கதும் சிறப்பானதுமான மானிடப்பிறப்பு. இது இந்த மண்ணிலே நாம் நல்ல வண்ணம் வாழ வாழ்ந்து பிறரையும் வாழ வைக்க உகந்தது. இதனை சரியான முறையிலே பயன்படுத்துவதே எமது கடமையாகும். உடலையும் மனதையும் கருவிகளாக்கி, அவற்றுக்கு உயிர் ஊக்கம் அளிக்கும் ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பு அன்பேதான் என்பதை நாம் நன்கு உணர்ந்து நாம் அனைவரும் செயற்படுவது எமது சமய வழிபாட்டில் ஒரு தனித்துவமான மார்க்கம் ஆகும்.

இந்த இடத்தில் இப் பாடலைப் பாருங்கள்.

இறை சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத்தேன்
 இறை நாமம் செய்ய நா அமைத்தேன்
 வந்தனை செய்ய தலை அமைத்தேன்
 தொழுவதற்கு கை அமைத்தேன்
 பந்தனை செய்ய அன்பு அமைத்தேன்
 மெய் அரும்ப அமைத்தேன்
 வெந்த நீறு அணியும் ஈசற்கு இவையான் விதித்தனவே!

**அல்லல் எல்லாம் நீங்கி
 ஆனந்த வாழ்வு பெறுவர்**

செல்வச் சந்திதி வேலன்
 திருவடி தொழுதிடும் அடியார்
 அல்லல் எல்லாம் நீங்கி
 ஆனந்த வாழ்வு பெறுவர்
 இல்லை இவன்போல் தெய்வம்
 எவரும் கண்ட உண்மை
 சொல்லச் சொல்ல இனிக்கும்
 சுந்தர வேலன் பெயரே.

-வ. யோகானந்தசிவம்-

வெற்றி பெறுவது மிகவும் எளிதானதே! என்ன செய்கிறாய் என்பதை அறிந்து செய்.

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

கா. விஜயசுரேஸ்	சுவிஸ்	100000. 00
சிவா நறுமணப்பூங்கா	யாழ்ப்பாணம்	1 மூடை அரிசி
K.V. துரைசாமி நினைவாக	மயிலிட்டி	1000. 00
சி. பகீரதன்	கனடா	5000. 00
இ. சிவராஜா (இலங்கை வங்கி)	கரவெட்டி (கல்விப்பணி - மாதாந்தம்)	15000. 00
செ. கவிதா	லண்டன் (வல்வெட்டி)	15000. 00
சி. லக்ஷ்மன்	பருத்தித்துறை	10000. 00
டனாஸ்	லண்டன்	15000. 00
சுசீலா நகை மாடம்	பருத்தித்துறை தேங்காய், 1 மூடை அரிசி	
சி. தங்கவடிவேல் (சிறுநீர் வெதுப்பகம்)	தும்பளை	1 மூடை மா
சுந்தரம் மருந்துகடை கே.கே.எஸ்.வீதி	யாழ்ப்பாணம்	1 மூடை அரிசி
ஐ. சத்தியபாலன்	உரும்பராய்	6000. 00
ஜே. சர்மிளா	கொழும்பு- 06	2000. 00
திரு நவரட்ணம் குடும்பம்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
த. தர்மகுலசிங்கம்	கைதடி	5000. 00
பழமுதிர்சோலை	நல்லூர்	10000. 00
த. விக்னேஸ்வரன்	தும்பளை	5000. 00
சி. முகுந்தன்	அல்வாய்	20000. 00
செ. சிவகுமார்	கல்வியங்காடு	5000. 00
ர. கஜீபன்	தெல்லிப்பழை	5000. 00
சி. நிஷாந்தன்	கோண்டாவில்	5000. 00
திரு ஜெயராம் குடும்பம்	இலந்தைக்காடு	3000. 00
ரதிவதனா குடும்பம்		
திரு சரவணமுத்து குடும்பம்	கனடா	600,000. 00
திரு பிரேமநாதன் குடும்பம்		
திரு சுரேந்திரன் குடும்பம்		
திரு நிறோஜன்	கோண்டாவில்	3000. 00
திலீபன் பிரசாந்	கனடா	5000. 00
A. தாசன்	ஆனைக்கோட்டை	2000. 00
திரு லபேந்திரன் குடும்பம்	கைதடி	10000. 00
திரு செந்தாரன் குடும்பம்	கைதடி	5000. 00
திரு தணிகாசலம் குடும்பம்	கைதடி	5000. 00
திரு கஜானன் குடும்பம்	கைதடி	2000. 00
ம. நிஷாந்தன்	ஏழாலை	2000. 00

செய்வதை விரும்பிச் செய்வதைவிட நம்பிக்கையோடு செய்.

வி. தீசிதன்	நெல்லியடி	5000. 00
திரு ஞானேந்திரன் குடும்பம்	சுவிஸ்	50000. 00
திரு நீரஜன் குடும்பம்		
கஜந்தா		
திரு சிவபாதம்	அச்சுவேலி	10000. 00
திரு பிரேமநாதன்		
திரு ஜெயசீலன் குடும்பம்	மொரட்டுவ	5000. 00
P. மோனீஸ்	தெல்லிப்பளை	2000. 00
யோகர் பூசனி குடும்பம்	அளவெட்டி	5000. 00
R. தனஞ்சயன்	கொக்குவில்	5000. 00
திரு மகேந்திரராஜா குடும்பம்	லண்டன்	30000. 00
திரு யோகநாதன் குடும்பம்	கனடா	20000. 00
மிதுலா கமலநாதன்	மல்லாகம்	1000. 00
மகேந்திரன் கேசவன்	பிரான்ஸ்	10000. 00
சுசிதேவி	ஜேர்மன்	5000. 00
திரு வரதராஜா மூலம் திரு ராஜேந்திரம் குடும்பம்	கரவெட்டி (கனடா)	30000. 00
திரு அரியரட்ணம் குடும்பம்	கோண்டாவில்	20000. 00
V. கந்தையா	கம்பர்மலை	1 மூடை அரிசி
க. பிறேமினி	பிரான்ஸ்	மரக்கறி, 4 மூடை அரிசி
திரு பிருந்தன்	மீசாலை	10000. 00
காரைக்கால் சாமியார் குடும்பம்		(கல்விப்பணி) 5000. 00
மகிழன் வசந்தகுமார்	கனடா	15000. 00
ச. அமிர்தலிங்கம்	கனடா	1000. 00
இ. சிவராமலிங்கம்	பருத்தித்துறை	5000. 00
ப. வசந்தகுமார்	நீர்வேலி	5000. 00
V. சிவசயந்	அச்சுவேலி	2000. 00
சரஸ்வதி மூலம் தங்கராசா நினைவாக	சாரையடி புலோலி	5000. 00
அ. சுதன், அ. மது, அ. குமார்	நல்லூர்	1 மூசல்
திலகவதி ஜெயராசா	பருத்தித்துறை	50000. 00
ப. அஜந்தன்	இணுவில்	5000. 00
சு. ஆரணன்	லண்டன்	25000. 00
கௌதமன் ஜர்மலா	அச்சுவேலி	20000. 00
T. குலசிங்கம்	கிளிநொச்சி	10000. 00
த. சிவப்பிரகாசம்	புத்தூர்	5000. 00
பா. ஜாதவன்	அவுஸ்திரேலியா	22800. 00
த. குகப்பிரியன்	கொக்குவில்	5000. 00
S. ஜஸ்வரியன்	சுதுமலை பருப்பு, 1 மூடை அரிசி	5000. 00
பி. அனுஷியா	கனடா	20000. 00

நீ வெற்றிபெறும் பொழுதெல்லாம் உன் முதல் தோல்வியை நினைத்துக்கொள்.

சோ. குகனிதா	மட்டக்களப்பு	5000. 00
இ. நடராஜா	கனடா	40000. 00
சி. இராசலட்சுமி	சுழிபுரம்	2000. 00
திரு இராசேந்திரம் குடும்பம்	இணுவில்	10000. 00
ந. நவராஜசிங்கம்	கொழும்பு	5000. 00
மா. நாகலிங்கம் (லக்ஷ்மி வெதூப்பகம்)	கொழும்பு	5000. 00
ச. தவபாலன்	கதிரிப்பாய் பருப்பு, 2 புட்டி அரிசி	5000. 00
இ. தனுஷியா	பத்தமேனி	5000. 00
க. நிதர்சன்	பத்தமேனி	5000. 00
திரு சிவக்கொழுந்து குடும்பம்	நவிண்டில்	3000. 00
சி. கந்தசாமி	தையிட்டி	20000. 00
செ. சிவனேசன்	அளவெட்டி	2000. 00
S. சயூவன்	மல்லாகம்	5000. 00
திரு பவளராஜா குடும்பம்	அச்சவேலி	2000. 00
T. ரதீஸ்குமார் (T.K. ரான்ஸ்போட்)	கந்தர்மடம்	25000. 00
திரு ஜனார்தன் குடும்பம்	கொக்குவில்	1000. 00
சிவசோதிநாதன் சுசிலாதேவி	லண்டன்	50000. 00
கா. கீர்த்திகா	உரும்பராய்	1000. 00
ச. சிவனேஸ்வரன்	இணுவில் 3 புட்டி அரிசி	30000. 00
றொ. ஆட்விக்	கொக்குவில்	5000. 00
சி. சுதாகரன்	கோண்டாவில் மேற்கு	10000. 00
தெ. கஜேந்திரன்	உடுவில்	1000. 00
J. சந்திரப்பிரகாசம் ஆசிரியர்	பருத்தித்துறை	5000. 00
கஜானன் துளசி	உசன்	5000. 00
மே. வசந்தாதேவி	அரியாலை	3000. 00
இ. அபிராமி	பருத்தித்துறை	2000. 00
திரு செல்வரட்ணம் குடும்பம்	கொழும்பு	25000. 00
திரு பாரதிதாசன் குடும்பம்	அவுஸ்திரேலியா	1 மூடை சீனி
திரு கந்தசாமி குடும்பம்	இணுவில்	1000. 00
பொ. குருபரன்	கொக்குவில்	5000. 00
S. துஸ்யந்தன்	உடுத்தூறை	1000. 00
பா. சிவதர்சன்	கோப்பாய்	2000. 00
திரு பிறேம்குமார் குடும்பம்	} தெல்லிப்பழை	20000. 00
திரு ஜங்கரன் குடும்பம்		
திரு திருநாதன் குடும்பம்		
பா. மது	நல்லூர்	1000. 00
க. துஷாந்தன்	கோண்டாவில்	5000. 00
வ. கோகுலன்	தெல்லிப்பழை	5000. 00

வெற்றி வந்தால் பணிவு அவசியம். தோல்வி வந்தால் பொறுமை அவசியம்.

இ. பராசக்தி	கனடா	25000. 00
ஐ. கிருத்திக்	நவக்கிரி	10000. 00
திரு ரதிகரன் குடும்பம்	லண்டன்	11000. 00
திரு ஸ்ரீதரன் குடும்பம்	லண்டன்	10000. 00
சி. நாகலிங்கம்	கரவெட்டி	1000. 00
இ. ஜெயபவானந்தராஜா	குடத்தனை (U.K)	30000. 00
வி. நடராஜா	சரசாலை	3000. 00
பா. இளம்பூரன்	இணுவில்	15000. 00
திருமதி ஸ்ரீ சந்திராதேவி	தாவடி	10000. 00
K. ரிசோனா	கொழும்பு	5000. 00
இமேஷி யுவலரி	கொழும்பு- 11	5000. 00
ச. சஸ்மிரா	கொழும்பு	1000. 00
M. சுகந்தா	கோப்பாய்	2000. 00
க. குணரத்தினம்	இணுவில்	5000. 00
ச. திருப்பரன்	குப்பிளான்	1000. 00
ர. கஜானன்	பருத்தித்துறை	1000. 00
இ. கமலநாதன்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
திரு நாதன்	கொழும்பு	5000. 00
வி. கலைச்செல்வி	கனடா	3000. 00
J. தர்ஷன்	தெல்லிப்பழை	1000. 00
ஜெ. செல்வச்சந்திரன் குடும்பம்	லண்டன்	5000. 00
திரு சசிதரன் குடும்பம்	சுவிஸ்	20000. 00
திரு புவேந்திரகுமார் குடும்பம்		1000. 00
இ. திவ்வியன்	கச்சேரி	3000. 00
திரு மதிமோகன்	உரும்பராய்	10000. 00
V. மோகன்	உடுவில்	2000. 00
திரு பிரகாஷ் குடும்பம்	கோண்டாவில்	5000. 00
கிருஷ்ணானந்தி	தெல்லிப்பழை	2000. 00
கெ. ஹரிகரன்	லண்டன்	5000. 00
க. மபூரன்	பரீஸ்	2000. 00
சண்முகானந்தா ரெக்ஸ்ரைல்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
மலாயன் கபே	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
சாரங்கா நகை மாடம்	யாழ்ப்பாணம்	1200. 00
புதிய விஞ்ஞானக் கல்லூரி	யாழ்ப்பாணம்	1500. 00
வேல்முருகன் ரேடர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	500. 00
வளர்மதி புடவையகம்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
பெற்றா ஏசென்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	1500. 00
சரவணாஸ் பல்பொருள் வாணிபம்	யாழ்ப்பாணம்	

(தொடரும்... 5 கிலோ அரிசி

நட்பு எப்போதும் ஒரு இனிமையான பொறுப்பே தவிர அது ஒருபோதும் வாய்ப்பு அல்ல.

மாணிக்க மாமணியே மாமறையின் நாயகனே!

— திருமதி இந்திரா திருநீலகண்டன் அவர்கள் —

குருந்தமர நிழல்தனிலே குருவாய் எழுந்தருளி
கரும்புதரு சுவைததும்பும் திருவாசக மென்னும்
பரம்பொருட் பெருநிதியை பாரினிலே நமக்களிக்க
நிருத்தனே தேர்ந்தெடுத்த திருவாதவூரா வந்தனம்.

ஆதியும் அந்தமுமில்லா ஆனந்த அருட்கடலை
சோதி வடிவான நித்தம் திருநடனம் ஆடுகின்ற
பாதிமதி வேணியன்பாதம் பக்தியுடன் நாம்தினமும்
மேதினியில் ஒதிஉயர்ந்திட மணிவாசகர் வாசகமே துணை.

ஆடுகின்ற மலரடக்கீழ் ஆறுகின்ற அருந்தவனே
நாடிவரும் துன்பங்களை நீக்கவல்ல அருமருந்தாய்
தேடியும் கிடைக்கவொண்ணா திருவாசகத் தேனமுதைப்
பாடிநாம் நலம்பெறவே பாக்கியமென் செய்தோமோ!

நமச்சிவாயம் முதலாகி நல்லாசான் வாதவூரநீ
எமக்களித்த திருவாசகம் அரனடியை அடியார்கள்
இமைமூடும் வேளையிலும் இறைநிலையில் நினைந்துருக
சுமைநீக்கும் மருந்தாகும் திருவரமே யாகுமன்றோ!

சித்தத்தை உருக்கிநின்று சிவன்பாலே வைக்கின்ற
தித்திக்கும் பக்திதரு திருவாசகத் தேனமுதை
நித்தமும் பக்தியோடோதி நிரந்தர இன்பம்நாடி
உத்தமநிலை வாழ்ந்த உன்னதபக்தரோ கோடி

மாசில்லா மாணிக்கமே மாமறையின் நாயகனே
காசினிக்கு நீயளித்த கவிச்சரங்கள் கடுகதியில்
ஈசன் மலரடிகள் நாடிவே ஈடில்லா ஏணியென்று
தேசங்கள் பலவாழும் சிவனடியார்க் குணர்த்திடுவாய்

பலமுறை முயற்சித்து உனக்கு தோல்வி என்றால் உன் இலக்கு தவறானது.

உல்லாசப் பறவைகளாய் உலகியலில் திளைப்போரும்
பொல்லா விலங்குகளாய் பாவங்கள் புரிவோரும்
வல்லானே வாதவூராவன் வாசகத்தை ஒதிவந்தால்
நல்லோராய் வாழ்ந்திடவே நல்வழிதான் காட்டுமன்றோ!

சொல்லழகு பொருளழகோடு சுவையழகும் சேர்த்தமைத்து
கல்லையும் கனியாக்கிளம் கடிமனமுருக்கம் இன்னமுதை
தொல்மொழியாம் எங்கள் செம்மொழியில் எமக்களித்த
செல்வ மாணிக்கமாமணியே நின்தாள் நாமின்று சரண்.
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெலாம்.

நன்மையும் தீமையும்

கௌரவர்கள் நூறு பேர். பாண்டவர்கள் ஐவர். பாண்டவர்களில் எல்லோருக்கும் மூத்தவன் தருமன். கௌரவர்களில் முதன்மையானவன் துரியோதனன். சகோதரர்களாகிய இவர்களுக்குள் தருமனுக்கும் துரியோதனுக்கும் ஒரே ஒரு சந்தேகம். இருவரது சந்தேகமும் ஒன்றுதான். அது என்ன? “இந்த உலகம் நன்மையானதா? தீமையானதா?” இந்தக் கேள்வியை எழுப்பிக்கொண்டு கீதையின் நாயகன் கிருஸ்ணனிடம் சென்றனர்.

இருவரையும் கண்ட கிருஸ்ணன் அன்புடன் வரவேற்று வருகையின் நோக்கம் என்ன? என்றான். இருவரும் சந்தேகத்தைக் கூறினர். இருவரின் கேள்வியும் ஒன்றாய் இருப்பதில் மகிழ்ச்சி. இந்தக் கேள்விக்கான பதிலைக் கூறுவதற்கு நீங்கள் இருவரும் ஒன்று செய்ய வேண்டும் என்றான் கிருஸ்ணன். “என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்றனர் இருவரும். தருமனையும் துரியோதனனையும் நோக்கிய கிருஸ்ணன், “இருவரிடமும் இந்த பரந்த உலகில் தீயவன் ஒருவனையும் நல்லவன் ஒருவனையும் அழைத்துவா!” என்றான்.

சிறிது நாட்கள் கழித்து இருவரும் கிருஸ்ணனிடம் வந்தனர். “தருமா நான் கேட்ட இருவரையும் அழைத்து வந்தாயா?” “கிருஸ்ணா! இந்த உலகில் எல்லோரும் நல்லவர்களே. நான் சுற்றிப் பார்த்தவரையில் தீயவர்கள் யாரும் இல்லை. தீயவர்கள் யாரும் இல்லாததால் அழைத்துவரவில்லை. எல்லோரும் இவ்வுலகில் நல்லவர்கள் என்பதால் யாரையும் குறிப்பிட்டு அழைத்துவர முடியவில்லை” என்றான் தருமன்.

புன்முறுவலுடன் துரியோதனன் பக்கம் திரும்பினான் கிருஸ்ணன். கிருஸ்ணன் கேட்கும்முன் துரியோதனன் பதில் கூறினான். “கிருஸ்ணா! இவ்வுலகில் எல்லோரும் தீயவர்களாகவே உள்ளனர். அதனால் குறிப்பிட்டு எந்த தீயவர்களையும் நான் அழைத்து வரவில்லை. நல்லவர்கள் பலநாள் தேடியும் ஒருவர்கூட கிடைக்கவில்லை. அதனால் நல்லவர்கள் ஒருவரைக்கூட அழைத்துவர முடியவில்லை” என்றான்.

வெவ்வேறான இருவரது பதில்களையும் கேட்ட கிருஸ்ணன் இருவரது கேள்விக்குமான பதிலைக் கூறத்தொடங்கினான். “நல்ல மனமுடையவனுக்கு இவ்வுலகம் நன்மையானதாகத் தெரிகின்றது. தீய மனமுடையவனுக்கு இந்த உலகம் தீமையானதாகத் தெரிகின்றது. இதுதான் எனது பதில். இந்த உலகம் ஒரு கண்ணாடிபோல. கண்ணாடி முன் எந்த உருவம் நிற்கிறதோ அந்த உருவத்தையே கண்ணாடி பிரதிபலிக்கும். நமது மனத்தை எத்தகைய அளவு தூய்மையானதாக செம்மைப்படுத்துகிறோமோ அத்தனைக்கும் இந்த உலகு தூய்மையானதாக இருக்கும் என்றான் கீதையின் நாயகன்.

எதிர்ப்பு வந்தால் துணிவு அவசியம். எதுவந்தாலும் நம்பிக்கை அவசியம்.

படங்கள் தரும் பதிவுகள்

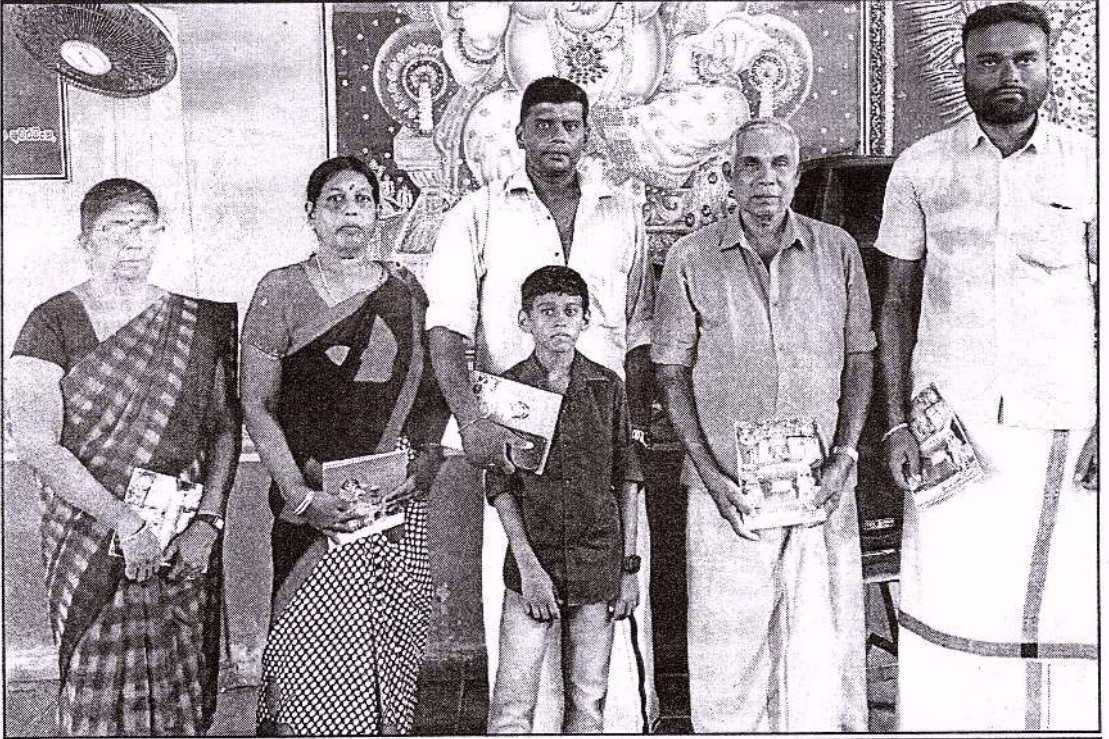
ஆனி மாத ஞானச்சுடர் மலர் வெளியீட்டின்போது சிறப்புப்பிரதி பெற்ற அன்பர்கள்

நம்பிக்கை கடவுளையும் அசைக்கும். பயம் எதிரியையும் செயற்பட வைக்கும்.

ஆனி மாத ஞானச்சுடர் மலர் வெளியீட்டின்போது சிறப்புப்பிரதி பெற்ற அன்பர்கள்

மனம் எதை தீவிரமாக சிந்திக்கிறதோ அதுவாகவே மாறிவிடும் தன்மை கொண்டது.

இலக்கிய மரபுகளால் பெரிதும் அறியப்படும் இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட யாழ்ப்பாணத்து இந்து ஆலயங்கள்

(வாழ்ப்பாணம்...)

- திரு சண்முகலிங்கம் சஜீலன் அவர்கள் -

கோவில்களைப் போற்றும் பிரபந்த இலக்கியங்கள்

ஈழத்தின் மிகத் தொன்மையான தலங்களையும் அவற்றில் உறையும் கடவுள்களையும் போற்றி தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் பிரபந்தங்கள் பாடியுள்ளனர். திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணேச்சரம் போன்ற சிவத்தலங்கள் 6ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாராலும் 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் தேவாரப் பதிகங்களில் போற்றப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். சிங்கைச் செகராசசேகரன் ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி. 1380 - 1414) திருக்கோணேச்சரத்தைப் போற்றி தட்சணகைலாச புராணம் பாடப்பட்டது. திருக்கரைசைப் புராணம் திருகோணமலையிலுள்ள கரைசையம்பதி எனும் தலத்தினையும், கதிரை மலைப்பள்ளி கதிர்காமத்தையும் போற்றுகின்றன. பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்தில் தலங்களைப் போற்றியெழுந்த பிரபந்த இலக்கியங்கள் முழுமுதற் பரம்பொருளாக தலத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவனைப் போற்றுவதுடன் சைவசித்தாந்த கருத்துக்களையும், இதிகாச புராணக் கதைகளையும் கொண்டுள்ளன. தலத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவனின் அற்புதச் செயல்கள், ஆலயத்தின் வனப்பு, தோற்றம், இயற்கைச் சூழல் ஆகியனவற்றையும் வர்ணிக்கின்றன. சுற்றயல் பிரதேசங்களில் உள்ள தலங்களும் இதில் போற்றப்படுகின்றன. தமிழரசர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களைத் தொடர்ந்து போர்த்துகக் கேயர் ஆட்சிக் காலத்திலும் (கி.பி.1619 - 1658) ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் முற்பகுதியிலும் எவ்வித இந்து சமய இலக்கியங்களும் தோன்றவில்லை. இக்காலம் இந்து சமயத்தின் இருண்ட காலமாகவே கணிக்கப்படுகின்றது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் நடுப்பகுதியிலிருந்து குறிப்பாக 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சற்று மத சுதந்திரமும் இந்து சமயத்திற்கு சார்பான சூழலும் தோன்றின. இதனை இக்காலத்தில் தோற்றம்பெற்ற இலக்கியங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளலாம். இக் காலத்தில் இந்து ஆலயங்களை மையப்படுத்தியதான செய்யுள் இலக்கியங்களும், பிரபந்த இலக்கியங்களும் தோற்றம் பெற்றன. இக் காலத்தில் வாழ்ந்த சுன்னாகம் வரத பண்டிதர் (1656 - 1716), வட்டுக்கோட்டை கணபதிஐயர் (1709-1784) நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் (1716 - 1780), இணுவில் சின்னத்தம்பிப் புலவர், மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர், கூழங்கைத் தம்பிரான் (1699 - 1795) ஆகியோர் இந்து சமய இலக்கியங்களுக்கு இக் காலத்தில் வித்திட்ட பிதாமகர்களாகும். 18ஆம் நூற்றாண்டின்

ஒவ்வொரு நாளும் வெற்றி பயணத்தைத் தொடங்கிவிட்டேன் என்று முதலடி வை.

நடுப்பகுதியில் ஏற்கனவே இருந்த ஆலயங்களுடன் அழிவடைந்த ஆலயங்களும் பல மீண்டும் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டன. புதிதாகவும் சில ஆலயங்கள் தோற்றம் பெற்றன. மக்கள் சமய வழிபாடுகளிலும், மேம்பாடுகளிலும், விரத நியமங்களிலும் ஆர்வங்காட்டத் தொடங்கினர். சிவன், விநாயகர், முருகன், விஷ்ணு ஆகிய கடவுள்களைப் போற்றி பல புராணச் செய்யுள்கள் இக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றதுடன் ஆலயங்களில் புராணபடனம் செய்யும் நிகழ்வும் ஆரம்பமாகியது.

வரதபண்டிதர் ஆலயங்களில் படித்து பயன் சொல்வதற்கென பிள்ளையார் கதை, சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசிப் புராணம் ஆகிய புராணச் செய்யுள் இலக்கியங்களை இயற்றியதுடன் காங்கேசன்துறையிலுள்ள இரு கோவில்களைப் போற்றிப் பிரபந்தங்களும் காங்கேசன்துறை குருநாதசுவாமி கிள்ளைவிடு தூது எனும் தூதுப்பிரபந்தம் காங்கேசன்துறை தெற்கிலுள்ள தொன்மை மிகுந்த கண்ணியவளை எனும் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் குருநாத சுவாமி (முருகன்) மீது பாடப்பட்டது. கணையவிற்பிள்ளையார் திருவஞ்சல் எனும் ஊஞ்சற் பிரபந்தம் காங்கேசன்துறை தையிட்டி எனும் ஊரில் அருள்பாலிக்கும் கணைய விற்பிள்ளையார்மீது பாடப்பட்டது. சோழர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசனின் பிரதானியினால் இவ்வாலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. அண்மையில் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட யுத்த அநர்த்தம் காரணமாக இவ்விரு ஆலயங்களும் அழிவடைந்துள்ளன. கணையவிற்பிள்ளையார் ஆலயம் மீள் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு வரத பண்டிதர் எழுதியதாக நம்பப்படும் பிள்ளையார் கதையின் ஓலைச்சுவடி சுன்னாகம் சந்திரசேகரப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் தற்போதும் பாதுகாப்பாகப் பேணப்பட்டு வருகிறது.

கணபதிஐயர் பாடிய பிட்டியம்பதி பத்திரகாளியம்மை பதிகம், திருவஞ்சல், வீரபத்திரர் பதிகம் என்பன வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள கோவிலில் எழுந்தருளியுள்ள பத்திரகாளி அம்மன், வீரபத்திரர் ஆகிய தெய்வங்களைப் போற்றுகின்றன. ஒல்லாந்தர் காலத்தின் நடுப்பகுதியில் அல்லது பிற்பகுதியில் உருவாகியதாக நம்பப்படும் இத்தலம் யாழ்ப்பாணத்தில் சக்திமிக்க அம்மன் வழிபாட்டுத் தலங்களில் ஒன்றாகும். நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் தலங்களைப் போற்றி கல்வளை அந்தாதி, பறாளை விநாயகர் பள்ளு ஆகிய பிரபந்தங்களை இயற்றியுள்ளார். கல்வளை அந்தாதி சண்டிலிப்பாயில் அமைந்துள்ள கல்வளைப் பரமானந்தப் பிள்ளையார்மீது பாடப்பட்டுள்ளது. மாருதப்புவீக வல்லியால் தாபிக்கப்பட்ட ஏழு விநாயகர் ஆலயங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் இவ்வாலயம் தமிழரசர் காலத்தில் சிறப்புப் பெற்றிருந்த ஓர் ஆலயமாகும். ஒல்லாந்தர் காலத்தின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த அழகாண்மை வல்லப முதலியார் என்பவர் கல்வளை விநாயகர் திருவஞ்சல் பாடியுள்ளார். பறாளை விநாயகர் பள்ளு சுழிபுரம் பறாளையிலுள்ள ஈசுர விநாயகரைப் போற்றுகிறது. தமிழரசர் காலத்தில் உருவாகிய இவ்வாலயம் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் விநாயகரின் அற்புதச் செயலால் இடிபாடாது காப்பாற்றப்பட்ட ஓர் ஆலயமெனக் கூறப்படுகின்றது. அத்தலத்தில் இருந்து தோன்றிய காகமொன்று போர்த்துக்கேயத் தளபதியின் கண்ணைக் கொத்திக் குருடாக்கியதால் அவர்கள் அவ்வாலயத்தை இடிக்காது சென்றுவிட்டனர். பொன்னாலை கிருஷ்ணன் கோவிலும் பறாளை விநாயகர் பள்ளில் பாடப்பட்டுள்ளமை

தன்னம்பிக்கை இருக்கும் அளவுக்கு முயற்சியும் இருந்தால்தான் வெற்றி சாத்தியம்.

குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகத்திலுள்ள திருமறைக் காடு வேதாரணியேசுவரர் மீதும் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப்புலவர் மறைசையந்தாதி பாடியுள்ளார்.

இணுவில் சிவகாமி அம்மன் கோவில் இணுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவரால் போற்றப் பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இவர் இத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் அம்பாளமீது சிவகாமியம்மைத் தமிழ், சிவகாமியம்மைத்துதி, திருவஞ்சல் ஆகிய பிரபந்தங்கள் பாடியுள்ளார். ஒல்லாந்தர் காலத்தின் பிற்பகுதியில் சிறப்பான வழிபாட்டுத் தலமாக இருந்துள்ள இவ்வாலயம் இணுவில் பகுதியில் உள்ள சிறந்த சக்தித் தலங்களுள் ஒன்றாகும். இணுவிலிலுள்ள இளந்தாரி கோயில் எனும் சிறு தெய்வ வழிபாட்டு ஆலயமொன்றும் இணுவில் சின்னத்தம்பிப்புலவர் இயற்றிய பஞ்சவன்னத்தாது எனும் பிரபந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில் கோபாலச்செட்டியார் வைத்திலிங்கச் செட்டியார் என்பவரால் கி.பி. 1790ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டதாகும். வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலைப் பற்றியும் அக்கோவிலைப் போற்றியும் கூழங்கைத் தம்பிரான் வைத்தீஸ்வரப் பெருமான்மீது தனிக் கவியையும் கொச்சிக் கணேசையர் தையல் நாயகி ஊஞ்சல், அராலி விஸ்வநாத சாஸ்திரியார் வண்ணைக் குறவஞ்சி, வட்டுக்கோட்டை கணபதி ஐயர் வைத்திலிங்க குறவஞ்சி ஆகியவற்றையும் பாடியுள்ளனர். அருந்தசுப்பையர் என்பவரும் ஓர் செய்யுள் இயற்றியுள்ளார். வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலை மையமாக வைத்து தெற்கே வேம்படிப்பிள்ளையார் கோவில், கற்கட்டு வைரவர் கோவில், தென்மேற்கே பண்ணை முத்துமாரி அம்மன் கோயில், வடமேற்கே ஐயனார் கோவில், காளிகோவில் ஆகியன பரிவாரக் கோவில்களாக அமைந்துள்ளதுடன் அவை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுடன் பலவகையிலும் பிணைப்பைக் கொண்டுள்ளன. வேம்படிப் பிள்ளையார் கோயில் கோபாலச் செட்டியார் காலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பழமையான கோயிலாகும். 21 கனகிபுராணம் என்றவொரு செய்யுள் இலக்கியம் வைத்தீஸ்வரன் கோயில் திருவிழாக்களில் நடனமாடும் கனகம்மா எனும் நங்கையொருத்தியைப் பற்றியும் அவளது நடனத்தைக் காண யாழ்ப்பாணத்தில் பல ஊர்களிலிருந்து வரும் மனிதர்களின் நடையுடை பாவனை, குணாதிசயங்கள் பற்றியும் நகைச்சுவை கலந்த சிலேடையணியில் கூறுகிறது. இக்கோயிலின் தவில் வித்துவானாக இருந்த நட்டுவச் சுப்பையனார் (1820 - 1896) என்பவரால் இச்செய்யுள் இயற்றப்பட்டது. 18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவில், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் போன்ற பிரபலமான ஆலயங்களில் திருவிழாக்களில் இசையுடன் நாட்டியமாடுவதற்கென நடனமாதர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆறுமுகநாவலரும் அவரது இயக்கமும் மேற்கொண்ட பல நடவடிக்கைகளில் பயனாக ஆலயங்கள் சைவப்பெருமக்களின் கலாசாரப் பண்பாட்டு மையங்களாகப் பேரெழுச்சி கண்டன. இக் காலத்தில் பழைய ஆலயங்கள் புனரூத்தாரணம் செய்யப்பட்டு பெருங் கோவிலாக்கப்பட்டதுடன் புதிதாகவும் ஆலயங்கள் பல உருவாக்கப் பட்டன. நித்திய நைமித்திய வழிபாடுகளிலும், கிரியை நெறிமுறைகளிலும், திருவிழாக்களிலும் அவை சிறப்புப் பெற்றன. இதனால் தலங்களை மையப்படுத்தி பல தலபுராணங்களும் பிரபந்த இலக்கியங்களும் இக்காலத்தில் தோற்றம்பெற்றன. தல புராணங்களுள் அப்பாசாமி ஐயர்

வியர்வைத் துளியை அதிகப்படுத்து வெற்றி வந்தடையும் வெகு விரைவில்.

பாடிய நகுலகிரிப் புராணம் நகுலேஸ்வரத்தின் மகிமையும் ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம் காரைநகரில் உள்ள ஈழத்துச் சிதம்பரம் தலத்தின் மகிமையையும் கூறுகின்றன. இக்காலத்தில் பலவகையான பிரபந்த இலக்கியங்கள் தோற்றம்பெற்றுள்ளன. இவை ஈழத்தின் பல புலவர்களாலும் அருளிச் செய்யப்பட்டவையாகும். இவற்றுள் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் ஆகிய தலங்களைப் போற்றி அதிக பிரபந்தங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. அவை அந்தாதி, ஊஞ்சல், கீர்த்தனை, பதிகம், புராணம். குறவஞ்சி, பிள்ளைத்தமிழ், மும்மணிமாலை, இரட்டைமணிமாலை, நான்மணிமாலை, யமக வந்தாதி, கலிவெண்பா என்பனவாகும். இவற்றினைப் பாடியவர்களாக இருபாலை சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர், கவிஞர் வ. கோவிந்தப்பிள்ளை, ச. பொன்னம் பலப்பிள்ளை, சுன்னாகம் முத்துக்குமாரசுவாமிப் புலவர், நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர், கூழங்கைத்தம்பிரான் ஆகியோர் உள்ளனர். நகுலேஸ்வரம் கோயிலைப் போற்றி நகுலமலைக் குறவஞ்சி அராலி விசுவநாத சாத்திரியாராலும், ஈழமண்டலசதகம் மட்டுவில் ம.க. வேற் பிள்ளை என்பவராலும், நகுலேசர் ஊஞ்சல், நகுலேசசதகம் ஆகியன சுன்னாகம் அ. குமார சுவாமிப் புலவராலும் பாடப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர், சுன்னாகம் பூ. முருகேசபண்டிதர், வேலனை வி. கந்தப்பிள்ளை, சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராசர் ஆகியோரும் தல இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளனர். (தொடரும்...

கழுதை தந்த ஞானம்

ஹரிநந்தர் ஒரு ஞானி. குடும்ப வாழ்க்கை மேற்கொண்ட ஒருவர் அவரிடம் வந்தார். தான் ஞானம் பெற விரும்புவதாகவும், தாங்களே குருவாக இருந்து எனக்கு ஞானத்தில் சிறந்த ஞானம் எதுவோ அதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

ஞானம் பற்றி இவருக்கு உபதேசம் மூலம் தெளிவித்து இந்தக் குடும்பஸ்தரை மாற்றமுடியாது என அறிந்தார் ஹரிநந்தர். மறுதினம் தன் குடிலின் திண்ணையில் காலை முதல் மாலைவரை அமர்ந்திருக்கும்படியும் அந்த வழியாக கழுதைகள் சிலவற்றை துணி சுத்தம் செய்யும் வண்ணான் ஒருவர் அழைத்துச் செல்வார், அந்தக் கழுதைகளை காலையில் செல்லும்போதும் மாலையில் திரும்பும்போதும் கவனிக்கச் சொன்னார் ஹரிநந்தர்.

மறுதினம் பொழுது புலர்ந்தது. குடும்பஸ்தரும் திண்ணையில் அமர்ந்தார். காலையில் கழுதைகள் அழுக்குத் துணிகளைச் சுமந்தபடி சென்றன. மாலையில் அழுக்குத் துணிகளை சுத்தம்செய்து மூட்டையாகத் தன் முதுகில் சுமந்து சென்றன. இந்தக் காட்சியைக் கண்ட குடும்பஸ்தர் ஹரிநந்தரிடம் சென்று, “தாங்கள் கூறியபடி காலையிலும் மாலையிலும் கழுதைகள் சென்றதையும் திரும்பியதையும் கண்டேன். இதில் என்ன ஞானம் தொடர்பான செய்தி இருக்கிறது எனத் தெரியவில்லையே!” என்றார்.

“அன்பே! காலையில் கழுதைகள் அழுக்குத் துணிகளைச் சுமந்து சென்றன. அப்போது அந்தக் கழுதைகளுக்கு தாம் அழுக்கு மூட்டையைச் சுமந்து செல்கிறோம் என்ற வருத்தம் இல்லை. அதைப்போன்றே மாலையில் சுத்தம் செய்த துணிகளை சுமந்து செல்லும்போதும் அந்தக் கழுதைகளுக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை. துன்பம் வரும்போது அதிக துக்கமில்லாமலும், இன்பம் வரும்போது அதிக சந்தோசம் இல்லாமலும் இன்பம் துன்பம் இரண்டையும் நடுநிலையான மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஞானத்தில் சிறந்த ஞானம். இந்த ஞானத்தை எனக்கு கழுதைகள் தந்தன. உனக்கும் இந்தக் கழுதைகள் தரும் செய்தி இதுதான்” என்றார்.

ஒருநாள் விடியும் என்று காத்திருக்காமல் இன்றே முடியுமென முயற்சி செய்.

தமிழ் பெண் கவியரசிகள்

(தொடர் 13)

- திரு இரா. செல்வவடிவேல் அவர்கள் -

மற்றும் சில மணிகளும் மறக்குடி மங்கையரும்

சங்கமருவிய நூல்கள் எனப்படும் புறநானூறு முதலிய நூல்களைத் தங்கள் மணிமொழிகளால் அணிபெறச் செய்த புலவர் பெருமக்களுள் பெண்மணிகளும் பலராவர். அவர்கள் மாரோக்கத்துநப்பசலையார், காக்கை பாடினியார், நச்சென்னையார், ஓக்கூர் மாசாத்தியார், வெண்ணிக்குயத்தியார், குறமகள்இளவேயனி, வெறியாடிய காமக் கண்ணியார், மாற்பித்தியார், பேய்மகள் இளவெயினி, காவற் பெண்டு, தாயங்கண்ணியார், பெருங்கோழி நாயகன் மகள், நக்கண்ணாயார், ஔவையார், பாரிமகளிர், பூதபாண்டியன் தேவியார் எனப் பலர் பற்றி அறிவோம்; அறிந்தோம். இருப்பினும் சிலரைப் பற்றிய சுருக்கமான செய்திகளுடன் இக் கட்டுரைத் தொடரைப் பூர்த்தி செய்ய விரும்புகிறேன்.

01) நப்பசலையார்

இவர் பாண்டிய நாட்டில் கொற்கையைச் சூழ்ந்த மாரோக்கத்து நப்பசலையார் என அழைக்கப்பட்டவராவார். இவர் இளமையில் தக்க ஆசிரியரை அணுகி கல்வித் தேர்ச்சி பெற்றதோடு கவிபாடுவதிலும் வல்லுநராயினார். பெரும் புலவரோடு ஒப்பப் புலமை நிரம்பப்பெற்ற அம்மையார் தம் கல்வித் திறனைக்கொண்டு புவி மன்னரும் புகழுமாறு வாழக் கருதினார்.

மறங்கடிந்து அறம் வளர்க்கும் அரசர்களை நாடிச் சென்றார். நப்பசலையார் சோழ நாட்டு அரசனாகிய கிள்ளிவளவனும், மலைய மாண்டின் இறைவன் மலையமகன் திருமுடிக்காரியும், சோழிய வேனாதி திருக்கண்ணனும் ஆகிய வேந்தர்களின் வள்ளன்மை, வீரம், தமிழ்மொழிப்பற்று, புலவர்களைப் போற்றும் இயல்பு முதலிய குணச்சிறப்புக்களைச் செவியுற்று, ஆங்காங்கு சென்று, தம் இனிய பாக்களால் அவர்களை மகிழ்வித்துப் புகழும் பொருளும் பெற்று வாழ்ந்து வந்தார்.

கிள்ளிவளவன், பெரிய முதலைகள் நிரம்பிய ஆழமான அகழி சூழ்ந்த கருவூர்க் கோட்டையை முற்றுகையிட்டுக் கைப்பற்றிச் சேரனைப் புறங்கண்டு வாகைகுடி மீண்ட சமயம் அது. ஆகலின், நப்பசலையார் அவ்வளவனது கருவூர் வெற்றியைச் சிறப்பித்து பாடினார். அன்றியும், சோழ அரசர்களின் நீதிவழுவா நெறிமுறையினையும், பாவலர்க்குப் பரிசளிக்கும் பண்பினையும் புகழ்ந்து பாமாலை வேய்ந்தார். பாடல்களின் அழகைக் கண்ட வளவனும் கவியரசியாரிடம், அளவற்ற அன்பு பாராட்டினான். சிறப்புப் பல செய்தான். உறையூரில் தங்கியிருந்து தன் அவையை அலங்கரிக்குமாறு பன்முறை வேண்டினான். அவன் வேண்டுகோட்டு இணங்கி அருந் தமிழணங்கும் அங்கு தங்கியிருப்பாராயினர். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சோழன் கிள்ளிவளவனுக்கு இறுதிக்காலம் வந்தெய்தியது. விண்ணவர்க்கு விருந்தினனாயினான். நங்கையர் மணியும் அவன் பிரிவை ஆற்றாது வருந்தினார். அதன்பின்னர் உறையூரிலிருந்து நீங்கினார். வளவனைக் குறித்து அச் சமயம் கையறு நிலை

திறமையும் நம்பிக்கையும் இருந்தால் கண்டிப்பாக வாழ்க்கையில் ஜெயிக்க முடியும்.

யாக அவர் பாடிய பாடல் படிப்போர் மனத்தை உருக்கும் தன்மையதாகும். அப்பாடல் இது:

செற்றன் நாயினும் செயிர்த்தன் நாயினும்
உற்றன் நாயினும் உய்வின்று மாதோ!
படுநர் போலக் கைதொழு தேத்தி
இரந்தன் முகல் வேண்டும் போலந்தார்
மண்டமர் கடக்கும் தானைக்
திண்டோள் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

இதன் பொருள்:

வளவனது உயிரைப் பற்றிச் சென்ற எமன் அவனை எங்ஙனம் கொண்டிருப்பான்? பகைமை கொண்டோ, வெகுண்டோ, கையால் அவன் உடலைத் தீண்டியோ பற்றிச் சென்றிரான். ஏனெனின், அங்ஙனம் செய்யின் அவன் உயிரோடு தப்பிச் சென்றிரான். ஆகலின் அவன் பாடுவாரைப் போலத் தோன்றி கைதொழுது வாழ்த்தி, இரந்து உயிர் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

இப் பாடலில் வளவனது ஆண்மையினையும் வண்மையினையும் வியந்து இரங்கிக் கூறியிருத்தலையும் பாருங்கள். மேலும், இம் மாதரசியார் புலவர் பெருமானாகிய கபிலரை, “புலனமுக்கற்ற அந்தணாளன்”, “பொய்யா நாவிற் கபிலன்” எனப் பல்வாறு புகழ்ந்து பாடியிருத்தலால், பெரியோர்களை நன்கு மதித்துப் போற்றும் பெருந்தன்மையுடையார் என்றும் அறியமுடிகிறது.

02) தண்டமிழ் நாட்டுக் குடிகளுள் மறக்குடி என்பதும் ஒன்று.

அ.து இன்ன காலத்துத் தோன்றியதென்று அறியமுடியாத மிகப் பழமையான குடி, அக் குடிமக்கள் அனைவரும் அஞ்சாநெஞ்சம் கொண்ட அரியேறு போன்ற வீரர்கள். போர் புரிதலே அவர்கள் தொழில். மறக்குடி என்பதற்கு வீரக்குடி என்பதே பொருளாகும். (மறம் - வீரம்) ஆடவரேயன்றிப் பெண்டிரும் இளஞ்சிறாரும் வீரம் செறிந்தோராய்த் திகழ்வர்.

மாதர்கள் வீரமற்றவர்களாக இருப்பின் அவர்களிடம் தோன்றும் மக்கள் வீரமுற்ற வர்களாக இருத்தல் எப்படி இயலும். பூனையின் வயிற்றில் பிறப்பது புலியாகுமோ! ஆதலின், ஆடவரின் பண்புகள் அனைத்திற்கும் அவர்களின் தாய்மார்களாகிய மாதர்களே காரணம் என்பதை நாம் மறத்தலாகாது. பெண்கள் பயங்கொள்ளிகள், கோழைகள், பேதைகள், பின்புத்திக்காரர் எனப் பல்வாறு இழித்துரைப்போர் தங்களை அறியாமல் தங்களைத் தாங்களே இழிவுபடுத்திக்கொள்பவராகின்றனர் என்பதை உணர்தல் வேண்டும். ஏனெனில், பயங்கொள்ளிகள் வயிற்றில் பிறப்போரும் பயங்கொள்ளிகளே; கோழைகளின் மக்களும் கோழைகளே; பேதைகளின் பிள்ளைகளும் பேதைகளே; பின்புத்திக்காரர் பெற்றவர்களும் பின்புத்திக்காரரே என்பதை அவர்கள் அறிவதில்லை.

காலைப்பொழுது போய்ப் பறையின் ஓசை நாற்றிசையும் செவிபடுமாறு முழங்குகிறது. மறக்குடி மங்கை ஒருத்தி தன் வீட்டினுள்ளிருந்து பரபரப்புடன் வெளிவந்து வீதியின் இரு மருங்கினும் பார்க்கிறாள். சிறுவன் ஒருவன் அங்கு விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்து ஓடிச்சென்று அவன் கரம் பற்றி ஈரம் பற்றி ஈர்த்துச் செல்கிறாள். “குழந்தாய்!

எதையும் பெரிதுபடுத்தாமல் பழகிவிட்டால் வாழ்க்கை இனிமை தரும்.

முரசொலி உன் செவிப்பட்டிலதோ? போர்க்குச் செல்ல இன்று உன்னையன்றி வேறு யாருளர்? பகைவர் சேனை நமது நகரைக் கைப்பற்றிக் குடிமக்களைத் துன்புறுத்தாவண்ணம், அப் பகைவர்களை எதிர்த்துப் பொருது அழிப்பது நமது கடமையல்லவா? விரைந்து போர்க்களம் செல்க” எனக் கூறுகிறாள் அச் சிறுவனிடம்.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்னும் செந்தமிழ்ப் புலமைச் செவ்வியார் பயங்கரமான அச் செயலைக் காண்கிறார். அம்மங்கையின் அருகில் சென்று, “அம்மையே! இஃதென்னை? இச் சிறுவனோ போர்புரியத் தக்கான்! பகைவரை எதிர்த்துப் போர் புரியும் ஆற்றல் ஆண்மையாளர் வேறொருவரும் உமது இல்லின்கண் இலரோ?” என வினவுகின்றார். அதற்கு விடையாக அவ்வீரமங்கை மொழிந்த மாற்றம் இது:

“தாயே! முதல் நாள் போரில் என் தமையன் மாண்டான். நேற்றைய போரில் என் கணவன் மாண்டான். இன்று என் ஒரே மகனான இவனைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. மன்னியுங்கள்; காலதாமதமாகிறது” என மொழிந்தவாறே சிறுவனை அழைத்துப்போய், விரிந்த தலைமயிரை எண்ணெய் தடவி அமர்த்தினாள். வெள்ளிய ஆடை அணிவித்து வேலாயுதத்தைக் கையிற் கொடுத்தாள். “உன் நாட்டிற்காக - நாட்டு மக்களுக்காக - உயிரைத் துரும்பாக மதித்து மகிழ்ச்சியோடு அமர் புரியச் செல்க” என்றுரைத்து அனுப்புகிறாள்.

அம் மறக்குடி மங்கையின் செயலைக் கண்டு மனம் மாழ்கிய மாசாத்தியார், “ஆ” என்னே, இவள் நெஞ்சத் துணிவு! இவளை மறக்குடி மங்கை என்பது தகும்; தகும்!” என வியந்து, அவளது வீரச் செயலை ஓர் பாடலால் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றார். அந்தச் சித்திரத்தைப் பாருங்கள்.

கெடுக சிந்தை கடிதவள் துணிவே
முதிர் மகளிர் ஆதல்; தருகே,
மேல்தான் உற்றசெரு விற்குஇவள் தன்ஐ
யானை எறிந்து களத்தொழிந் தனனே
நெருதல் உற்றசெரு விற்கு இவன் கொழுதன்
பெருதிரை விலங்கி ஆண்டுப் பட்டனளே
இன்றும்,
செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்துடஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி
ஒருமகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

(முதில்- முதிய மறக்குடி; ஐ- தமையன்; செரு- போர்; வெளிது- வெள்ளுடை; பாறுமயிர்- விரிந்த மயிர்)

இம் மறக்குடி மங்கையின் வீரச் செயலை எடுத்துக் காட்டிய செந்தமிழ்ப் புலமைச் செவ்வியாகிய ஒக்கூர் மாசாந்தியாரைக் குறித்து இதனைக் கூறினார் என்பதைத் தவிர வேறொன்றும் தெரிந்திலது. இனி மற்றொரு மறக்குடி மங்கையின் வீரச் செயலையும் வேறொருவர் விளக்கியுள்ளார். அதனையும் இங்கு காண்போம்.

நம்பிக்கை நிறைந்த ஒருவர் யார் முன்னேயும் எப்போதும் மண்டியிடுவதில்லை.

03) காக்கை பாடினியார் நச்சென்னையார்

நச்சென்னையார் என்பவர் நற்றமிழ்ப் புலமை வாய்ந்த மங்கையர்மணி. அவர் ஒரு சமயம் காக்கை பாடினியார் என்னும் சிறப்புப்பெயர் பெற்றனர். கல்விச் செல்வம் நிரம்பப் பெற்று, பெரும் புலமை வாய்ந்தவராயினும் அப் பெண்மணியார், பரிசில் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்ததாகவோ, தம் கல்வித் திறனைப் புலப்படுத்துவதற்காகவேனும் பல பாடல்கள் பாடியதாகவோ தெரியவில்லை. அத்தகைய வாய்ப்பை அவரது வாழ்க்கைநிலை பெற்றிருக்கவில்லை போலும். எனினும் குமட்டுர் கண்ணனார், பரணர் முதலிய பெரும் புலவர்கள், சேர மன்னர் சிலரைப் பாடிப் பரிசு பெற்றிருத்தலையறிந்து, தாமும் அங்ஙனம் பெற விரும்பித் தம் காலத்தில் அரசாண்டிருந்த ஆடுகோட்டாட்டுச் சேரலாதன் என்னும் இறைவனைச் சிறப்பித்துப் பத்துப் பாடல்கள் பாடினார். அப் பாக்களின் செவ்வியைக் கண்ட சேரன், அவரது கல்வி மேம்பாட்டை வியந்து, பெண் பாவலராகிய அவருக்கு அணிகாதுக்கென்று ஒன்பது துலாப் பொன்னும், நூறாயிரம் பொற்காசும் பரிசாகக் கொடுத்து உபசரித்தான்.

ஓக்கூர் மாசாத்தியாரைப் போன்று இவரும் தாம் கண்ட மறக்குடி மங்கையின் மறச் செயலைச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். இவர் கண்ட காட்சி இது:-

ஓர் கிழவி, உலர்ந்து மெலிந்த யாக்கையுடைய முதியோர், போர்க்குப் போன தன் மகன் வெற்றி வீரனாகத் திரும்பி வருவான் என்று எதிர் பார்த்து நிற்கிறாள். எக் காரணத்திலோ அந்நெறிச் சென்றோர் சிலர், “பாட்டி! உன் மகன் போரில் புறமிட்டான்” என்றியம்பிப் போயினர். கோப வெறிகொண்டு சீறி எழுந்தாள் கிழவி. “மறக்குடிக்குக் கேடு சூழ்ந்த கோழைக்கா என் வீரப் பாலை ஊட்டினேன்! அவன் போரில் புறமிட்டது உண்மையாயின், அவன் பால் உண்ட இம் மார்பை அறுத்தெறிவேன்” என வஞ்சினம் கூறி, வாளேந்திய கையளாய்ப் போர்க்களம் புக்காள். பிணங்களைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தாள். தன் மகன் உடலைக் கண்டாள்; மார்பில் வேல் தைத்திருந்தது. அதுதான் அவன் ஆவியைக் கவர்ந்தது என்று உணர்ந்தாள். ஆ! உவகையில் நிரம்பியது அவள் உள்ளம். அவனைப் பெற்ற நாளினும் பெரிது உவந்தனர் அம் மூதாட்டி.

நச்சென்னையார் எளிய இனிய பாடலால் அவ்வீரமாதின் வியத்தகு செயலை நமக்கு அறிவிக்கிறார். ஏன்? தமிழ்ப் பெருமக்கள் ஆடவர், பெண்டிர் இருபாலாரும் பண்டை நாளில் கல்வி, வீரம், ஒழுக்கம், மாணம் இவற்றில் எங்ஙனம் சிறப்புற்று விளங்கினர் என்பதை உணர்ந்து, அவர்கள் வழித்தோன்றல்களாகிய நாமும் நம் பண்டைப் பெருமைக்கு இழுக்கு நேராதவாறு ஒழுகுதல் நம் கடன் எனக் காட்டுவதற்கேயன்றோ? ஆகவே அவரது பாடலை நாம் படித்தறிதல் அவசியமல்லவா!

நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்தோள்
முவரி மருங்கின் முதியோர் சிறுவன்
படையழிந்து மாரினன் என்று பலர் கூற
மண்ட மரிக்கு உடைந்தன னாயின் உண்டஎன்
மார்பறுத் திடுவன் யான் எனச் சினைஇக்

அளவான உணவு உடலுக்கு நலம். அளவோடு பழகு உறவுக்கு நலம்.

கொண்ட வானோடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களம் நுழைவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
படுமகன் கிடக்கை கானூட
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந்தனளே.

(சினைஇ - கோபித்து; செங்களம்- குருதிநிறைந்த போர்க்களம்)

உலகின் மூத்த மொழிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் தமிழ்மொழியில், தோன்றிய புலவர்கள் பல்லாயிரமாவர். அவர்களில் “பெண் கவியரசிகள்” என்ற அளவில் பலர் வாழ்ந்து இன் தமிழ்க்கவி பாடியிருக்கிறார்கள். அவர்களை பெரும்பாலும் இனங்கண்டு அவர்களின் கவிநயத்தினை என் அறிவில் ஞானச்சுடர் வாசகர்களுக்கு 16 மாதங்களாக எழுதியிருக்கிறேன். இதன் தொடராக தமிழ் இளைஞர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். “தமிழ் பெண் கவியரசிகள்” எனும் தலைப்பினாலான இக் கட்டுரைத் தொடரைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். (முற்றும்)

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் சமுதாயப் பணிகளின் வரிசையில், வாழ்வாதார உதவியாக பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களான ஆவரங்கால் மேற்கைச் சேர்ந்த குடும்பத்திற்கு 75,000. 00 ரூபாவும், மட்டுவில் கிழக்கைச் சேர்ந்த குடும்பத்திற்கு 75,000. 00 ரூபாவும் சைவப்புலவரும் ஆசிரியருமான திரு இ. திருமாறக் குருக்களினால் ஆச்சிரம வாராந்த வெள்ளி நிகழ்வின்போது வழங்கப்பட்டது.

உழைப்புக்குப் பலன் மெதுவாகக் கிடைத்தாலும் அது என்றும் உயர்வாய்த்தான் பேசப்படும்.

ஆவணி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

02.08.2024 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “ஆன்மீகச் சிந்தனை”

வழங்குபவர் :- திரு இ. திருமாரக் குருக்கள் அவர்கள்

[ஆசிரியர்]

09.08.2024 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “முருக வழிபாடு”

வழங்குபவர் :- திரு நி. பாபுதரன் அவர்கள்

[ஆசிரியர்]

16.08.2024 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு :- “ஆரும் பரிவேல்”

வழங்குபவர் :- செஞ்சொற் செல்வன் இரா. செல்வவழிவேல் அவர்கள்

[ஆசிரியர்]

23.08.2024 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

“இன்னிசை”

(பக்கவாத்திய சகிதம்)

30.08.2024 வெள்ளிக்கீழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் ஆவணி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :- திரு பொன். சந்திரவேல் அவர்கள்

மதிப்பீட்டுரை :- திரு இரா. ஸ்ரீநடராஜா அவர்கள்

[இளை. அதிபர்]

320 ஆவது
மலர்

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலய முகப்புகத் தோற்றம்

